

Fast-Fourier-Transform-programma voor willekeurige signalen

Citation for published version (APA):

Kraker, de, A. (1983). *Fast-Fourier-Transform-programma voor willekeurige signalen*. (DCT rapporten; Vol. 1983.010). Technische Hogeschool Eindhoven.

Document status and date:

Gepubliceerd: 01/01/1983

Document Version:

Uitgevers PDF, ook bekend als Version of Record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.tue.nl/taverne

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

openaccess@tue.nl

providing details and we will investigate your claim.

Fast-Fourier-Transform-
programma voor willekeu-
rige signalen.

Eindhoven, dec 1982
Vakgroep Fundamentele
 werktuigbouwkunde
Dr. Ir. A. de Kraker
THE rapport WE 03.10

Deze handleiding bevat:

	pagina
* Een rekenprogramma voor het berekenen van de FFT van een basisfunctie $f(t)$	1
* Een voorbeeld van een FFT	4
* Oefeningen	8
* Appendix A: Eenvoudig voorbeeld van een DFT	21
* Appendix B: Window functies	26
* Appendix C: Listing van het rekenprogramma.	30

EEN REKENPROGRAMMA VOOR HET BEREKENEN VAN DE FFT VAN BASISFUNCTIES

Ter illustratie van de FFT-theorie en voor het analyseren van de praktische consequenties van de discretisatie van de (exacte) Fourierintegraal is een interactief rekenprogramma ontwikkeld. Het programma werkt op de PRIME afdelingscomputer en is geschreven in FORTRAN. Het programma kan "gerund" worden via een grafische terminal:

- (a) TEKTRONIX T4014
- (b) HP 2647 A

Enige karacteristieken van het programma:

- * Via het programma kan interactief een tamelijk willekeurige basisfunctie gegenereerd worden. Dit gebeurt door een willekeurig aantal elementaire functies te combineren, waarbij onder combineren wordt verstaan:

1. optellen,
2. aftrekken,
3. vermenigvuldigen, of
4. delen.

De elementaire functies zijn:

- Konstante functie $f(t)=A$, $[0 \leq t \leq T]$
- Stapfunctie $f(t)=A$ $[t < T_0]$, $f(t)=B$ $[t \geq T_0]$
- Blokfunctie $f(t)=B$ $[T_1 \leq t \leq T_2]$, $f(t)=A$ $[t < T_1$ of $t > T_2]$
- Harmonische functie $f(t)=A \cos(2\pi f t + \phi)$
- Exponentieele functie $f(t)=A \exp(-Bt)$
- Exponentieele window functie, zie hierna
- Hanning window functie, zie hierna
- Dirac functie $f(t)=\delta(t-T_0)$
- Bandwith limited random noise.

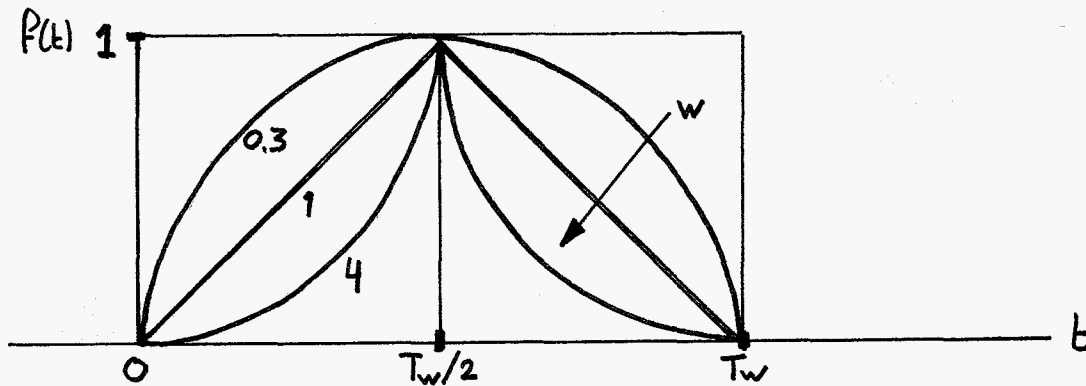
- * De gecreerde basisfunctie wordt beschouwd in het tijdvenster $[0, T]$ op basis van N equidistante tijdsintervallen. Voor het huidige programma geldt $N \leq 2048$!. Elke willekeurige ingevoerde N wordt door het programma aangepast zodanig dat

$$N = \{N = 2^{*p} \text{ en } N \leq 2048\}, \quad p = \text{integer } \leq 11.$$

- * Het programma kan ook gebruikt worden voor het analyseren van het effect van windowfuncties. Dit kan (naast het automatische rechthoekige window) geschieden via:

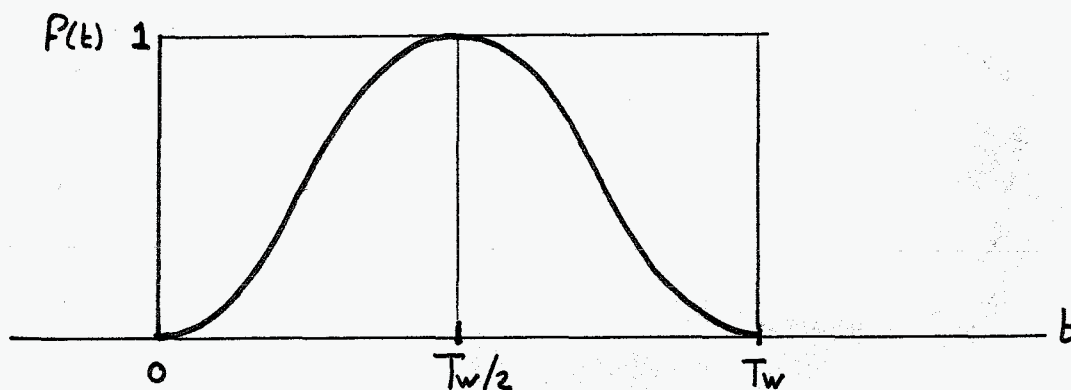
- Het vermenigvuldigen van uw te analyseren functie met een zelf te creeren windowfunctie uit de genoemde elementaire basisfuncties.
- Gebruik te maken van de standaard exponentieele window functie: $f(t) = (2t/Tw)^w$, $[0 \leq t \leq Tw]$, symmetrisch ten opzichte van $Tw/2$.

Normaliter dient Tw daarbij gelijk te zijn aan T . De extra parameter Tw is ingevoerd om bij het analyseren van de windowfunctie zelf via de Sampling-Time T het frequentiebereik te kunnen sturen.

Figuur p1. Exponentieele Window functie.

- Gebruik te maken van de standaard HANNING-Window functie $f(t) = 0.5 - 0.5 \cdot \cos(2 \cdot \pi \cdot t / T_w)$.

Figuur p2. Hanning window functie.

- * De FFT procedure bepaalt de fouriergetransformeerde in het frequentiegebied $[0, F_{max}]$, waarbij $F_{max} = N/T$ [Hz]. De resultaten in de grafieken bestrijken het frequentiegebied $[0, F_n]$, waarbij $F_n = F_{max}/2$. = "Folding Frequency".

De transformaties naar de frequentiebereiken $[0, F_{max}]$ of $[-F_n, F_n]$ geschieden eenvoudig door uzelf op basis van de fundamentele eigenschappen van de FFT methodiek.

- * Na het berekenen van de FFT van een basisfunctie kan via de inverse FFT procedure teruggetransformeerd worden naar de basisfunctie $f(t)$. Dit geeft enige informatie over de nauwkeurigheid van de FFT transformatie.

- * De FFT procedure is ontleend aan: D.E.Newland "An Introduction to Random Vibrations and Spectral Analysis", Longman, London, 1975, Appendix 2.

- * De uitvoer van het rekenprogramma bestaat achtereenvolgens uit:

- Plot met de basisfunctie $f(t)$ op $[0, T]$
- Plot met $\text{Re}\{F\}$ en $\text{Im}\{F\}$ op $[0, F_n]$
- Plot met $\text{Mod}\{F\}$ en $\text{Arg}\{F\}$ op $[0, F_n]$
- Nyquist plot $\{\text{Im}\{F\}$ als functie van $\text{Re}\{F\}$

Indien de terugtransformatie verlangd wordt tevens:
-Plot met $f'(t)$ op $[0,T]$
 $f'(t)=FFT.INV$ van $F(f)$.

- * Het programma kan gebruikt worden vanaf een Tektronix T4014 beeldscherm of een HP 2647A beeldscherm, verbonden aan de PRIME.

De algemene procedure daarbij is:

- Zet terminal aan.
- Log in via het intikken van: LOGIN BRAM
- Type vervolgens: R R

Als u aan de HP terminal werkt vervolgens

- SLIST W>HP (activeert de functietoetsen f1 t/m f6
- Ga over op de grafische mode via het indrukken van de f1-toets.

Het programma kan nu gestart worden door het intikken van:
SEG FFT

EEN VOORBEELD

Basisfunctie: $f(t)=f_1(t)*f_2(t)+j(0)$ (Dus zuiver reeel)

$$f_1(t)=A*\cos(2*\pi*f*t + \text{phi})$$

$$f=1$$

$$\text{phi}=-\pi/2$$

$$A=1$$

$$f_2(t)=A*\exp(-B*t)$$

$$A=2$$

$$B=1$$

Tijdsinterval T=30

Aantal tijdstappen N=512

SEG FFT

IN HET PROGRAMMA ZIJN PAUZES INGELAST, AANGEGEVEN DOOR
[ENTER], U GAAT VERDER DOOR MET INDRUKKEN VAN DE
[RETURN] TOETS

```

*****
***                               ***
***      F.F.T. TEST PROGRAMMA      ***
***      WFM, juni 1982              ***
***                               ***
***      INF. A. de Kraker          ***
***      WNOOG 0.134                ***
***                               ***
*****

```

AANTAL TIJDSSTAPPEN=

512

TOTALE TIJD T=

30

IS UW UITGANGSFUNKTIE:

1: ZUIVER REEEL

2: ZUIVER IMAGINAIR

3: ALGEMEEN KOMPLEX

1

REEELE DEEL

BASISFUNKTIES:

- 1: f(t)=Konstante
- 2: f(t)=Stapfunctie
- 3: f(t)=Blokfunctie
- 4: f(t)=Harmonische functie
- 5: f(t)=Exponentieele functie
- 6: f(t)=Exponentieele window functie
- 7: f(t)=HANNING window
- 8: f(t)=DIRAC functie

WELKE FUNKTIE KIEST U :

4

FUNCTIE $f(t)=A*\cos(2*\pi*f*\text{FREQ}*t+\text{PHI})$

A=

1

FREQ=

1

PHI=

-1.5708

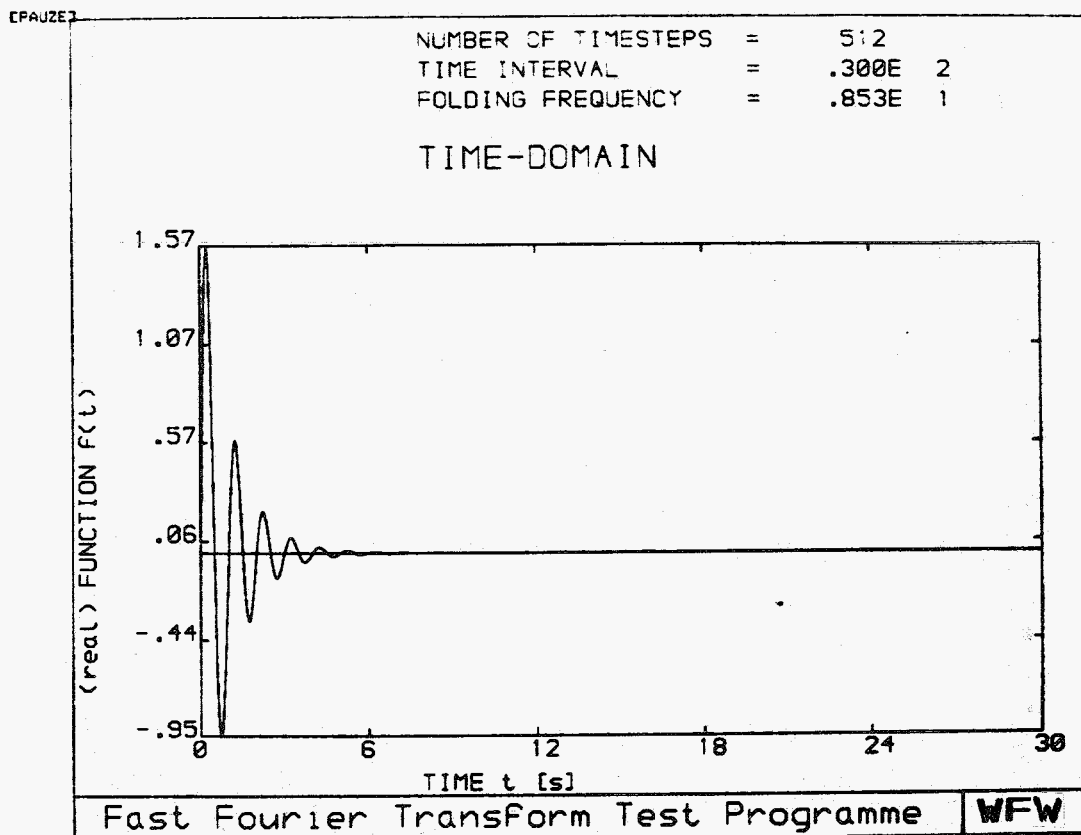
WILT U DE FUNKTIE MET NOG EEN FUNKTIE KOMBINEREN,

20, JA (1), ZO NIET (0):

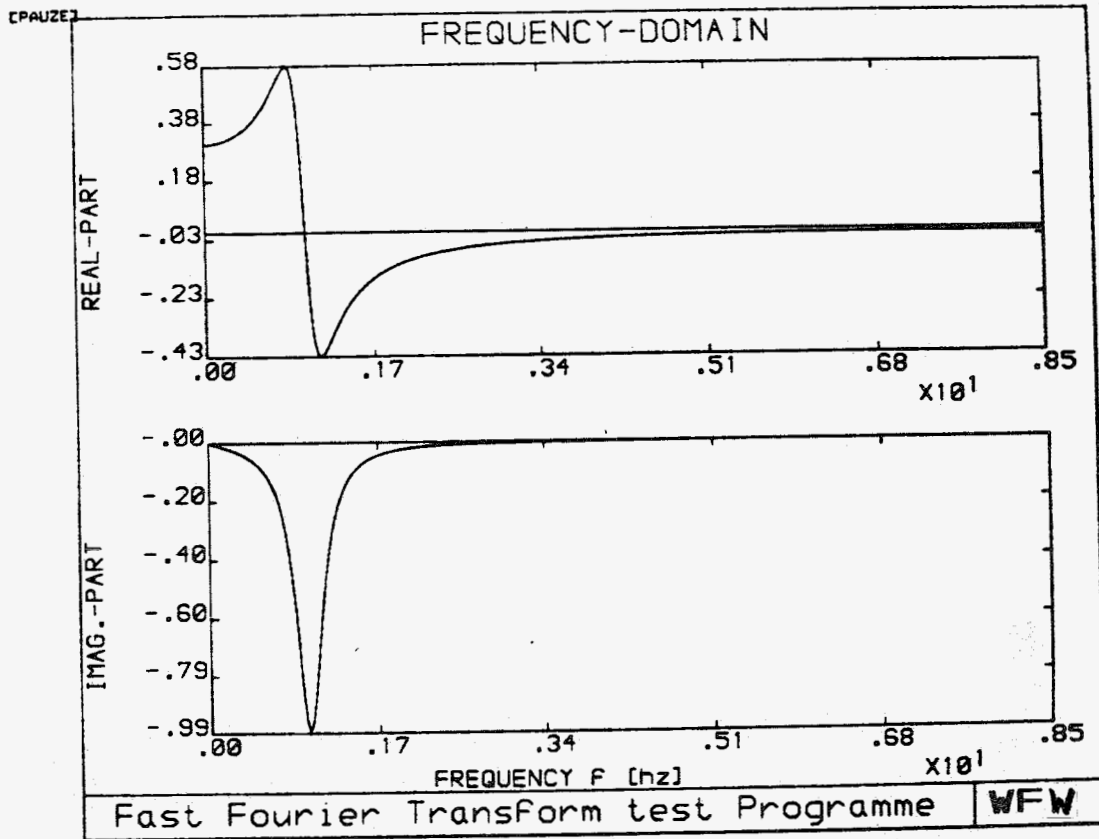
1

```

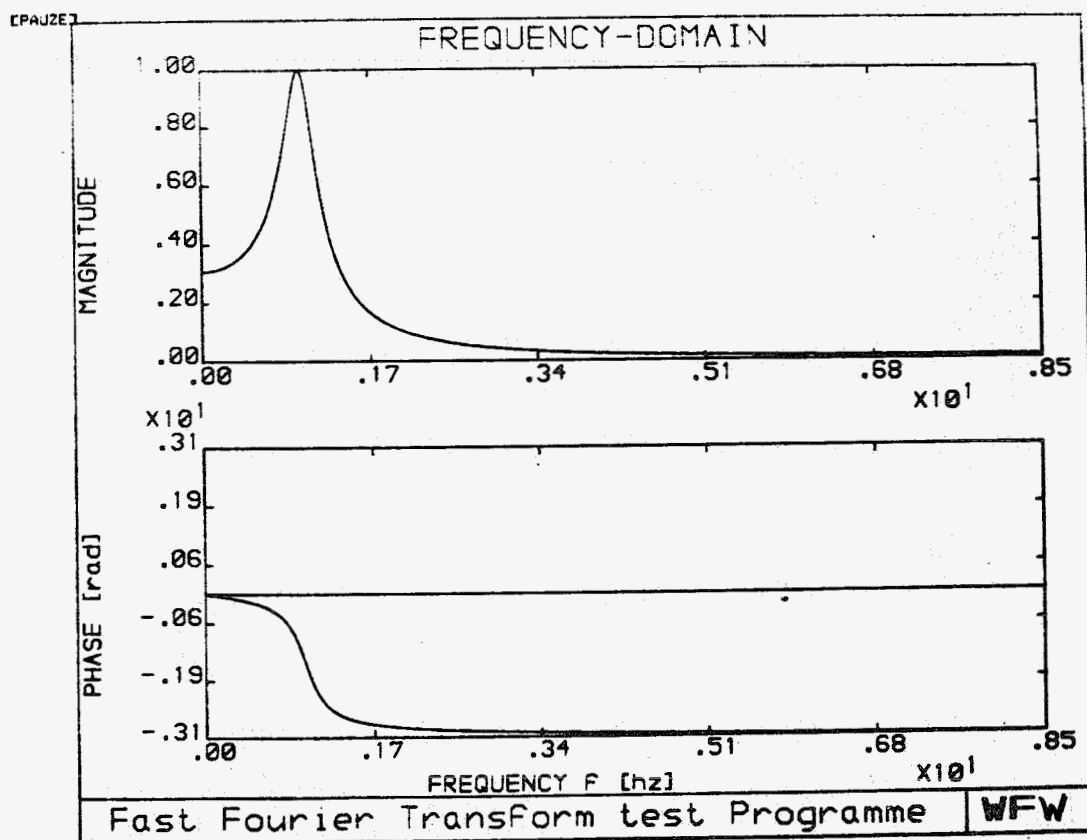
BASISFUNKTIES:
1: f(t)=Konstante
2: f(t)=Stapfunctie
3: f(t)=Blokfunctie
4: f(t)=Harmonische functie
5: f(t)=Exponentieele functie
6: f(t)=Exponentieele window functie
7: f(t)=HANNING window
8: f(t)=DIRAC functie
WELKE FUNKTIE Kiest U :
5
FUNCTIE f(t)=A*exp(-B*t)
A=
2
B=
1
WILT U DE FUNKTIE T.O.U. DE VORIGE FUNKTIE:
1: OPTELLEN
2: AFTREKKEN
3: VERMENIGVULDIGEN
4: DELEN
3
WILT U DE FUNKTIE MET NOG EEN FUNKTIE KOMBINEREN,
ZO, JA (1), ZO NIET (0):
0
    
```


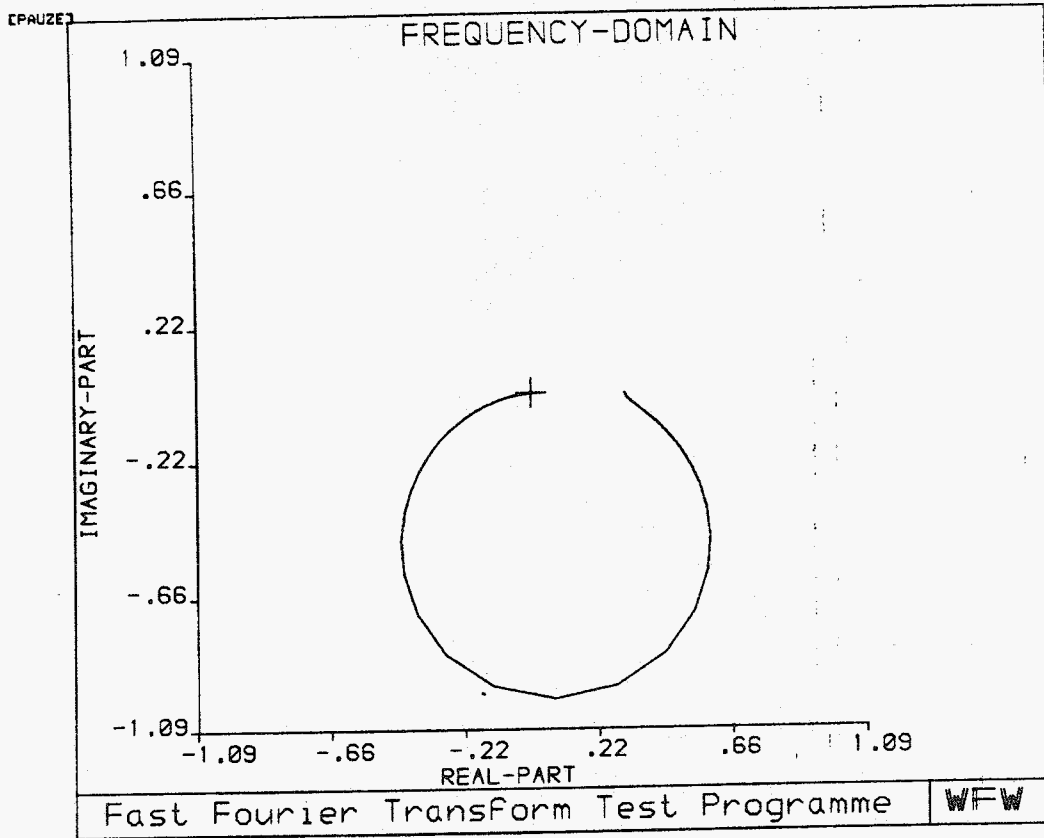
Figuur 1. Basisfunctie f(t)

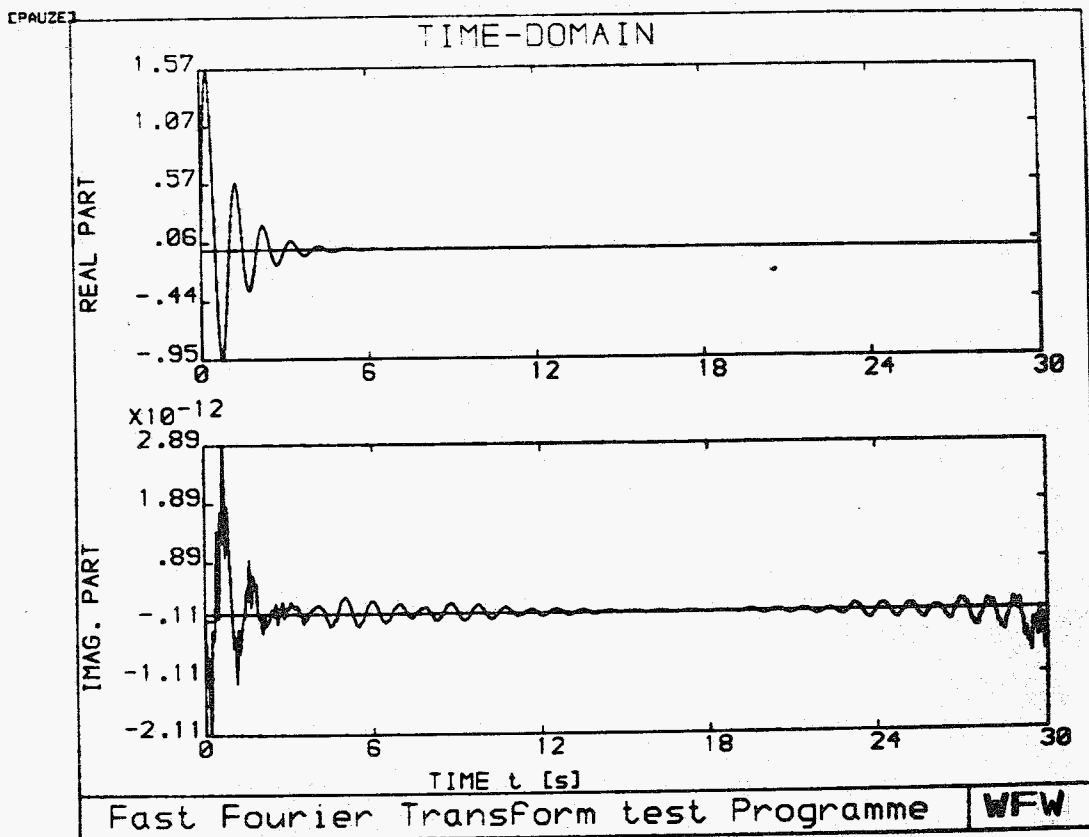
Figuur 2. FFT van $f(t)$

Figuur 3. FFT van $f(t)$

Figuur 4. Nyquist plot van de FFT.

Figuur 5. De teruggetransformeerde $f'(t)$.

OEFENINGEN

 OEFENING 1.

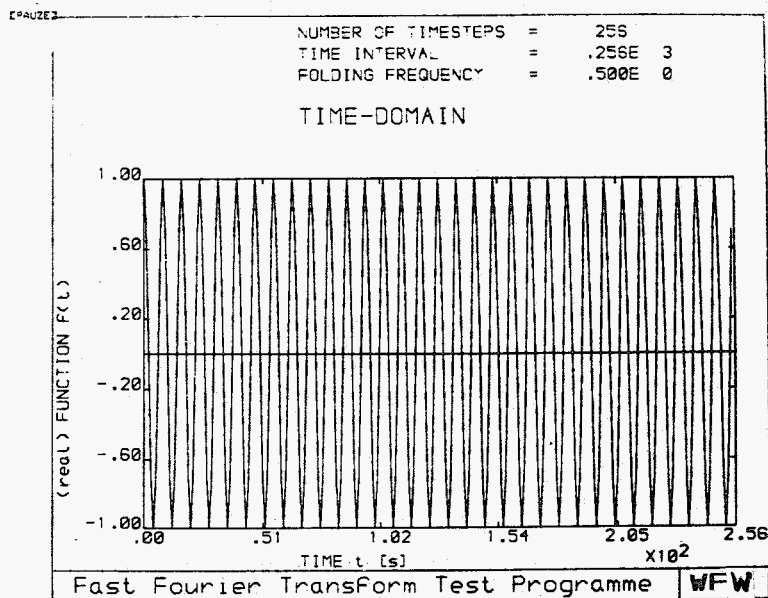
Bepaal de Fouriergetransformeerde van een basisfunctie via het rekenprogramma van de functie:

$$f(t) = A \cdot \cos(2 \cdot \pi \cdot f_0 \cdot t + \phi), \text{ waarbij}$$

$A = 1$
 $f_0 = 0.125 \text{ [hz]}$
 $\phi = 0 \text{ [rad]}$
 $T = 256 \text{ [s]}$
 $N = 256$

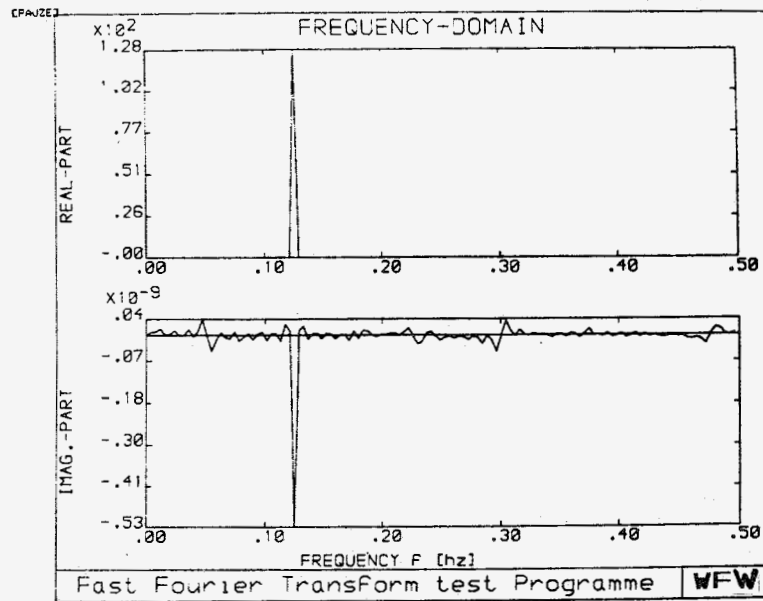
Realiseer U dat de trillingstijd T_0 van dit periodieke signaal $T_0 = 8 \text{ [s]}$, dus we beschrijven precies 32 periodes.

Run het programma, het resultaat is weergegeven in de figuren 6 t/m 9.

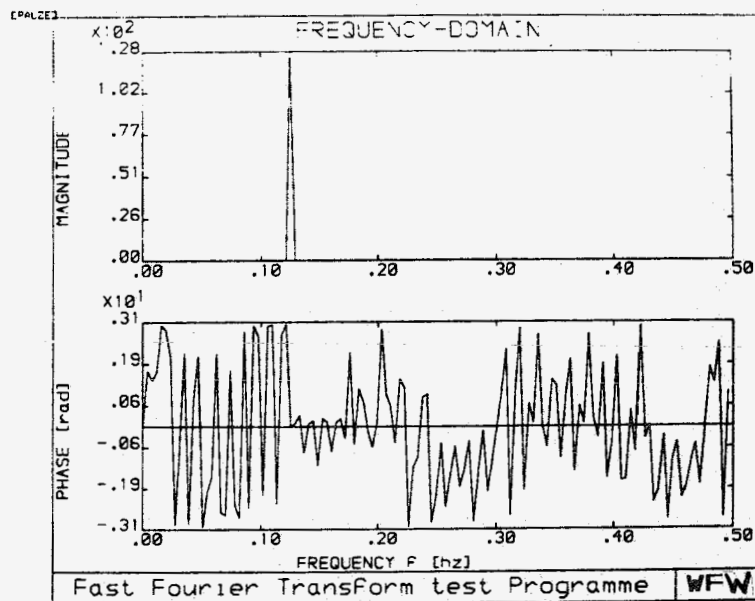

Figuur 6. De basisfunctie

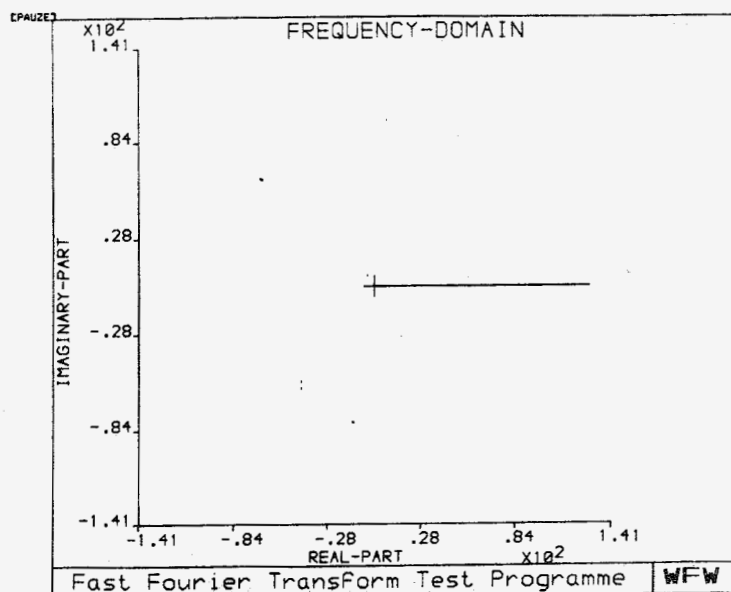
Figuur 7. Reeel en imaginair deel van de FFT van $f(t)$.

Figuur 8. $\text{Mod}(f)$ en $\text{arg}(F)$.

Figuur 9. Nyquist plot.

Interpreteer en verklaar zoveel mogelijk de resultaten met als uitgangspunt de exakte Fouriergetransformeerde van $f(t) = \text{Acos}(2\pi f t)$: namelijk

$$F(f) = A \cdot A / 2 \cdot [(\delta(f - f_0) + \delta(f + f_0))]$$

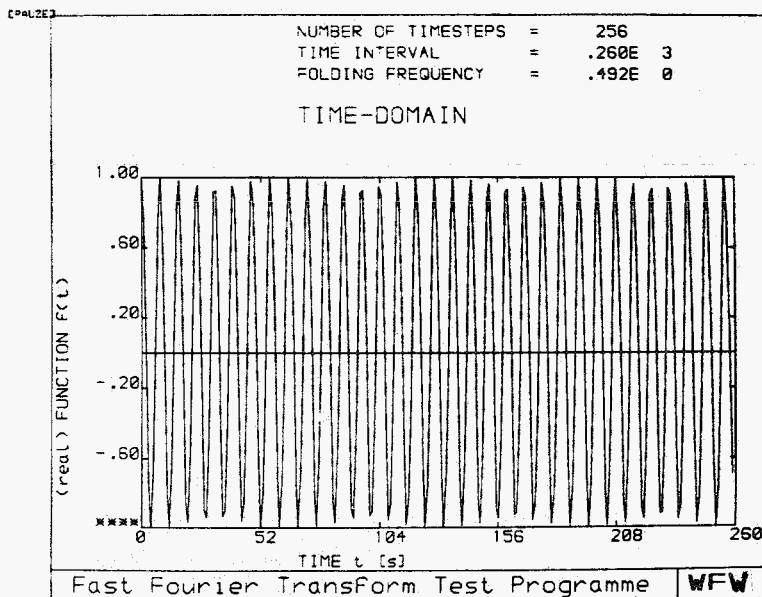
 OEFENING 2.

In oefening 1 hebben we de FFT bepaald van een harmonisch signaal waarbij het tijdvenster precies een veelvoud was van de periodetijd van het periodieke signaal. We zullen nu nagaan wat er gebeurt indien dit laatste niet het geval is.

Bepaal de FFT van:

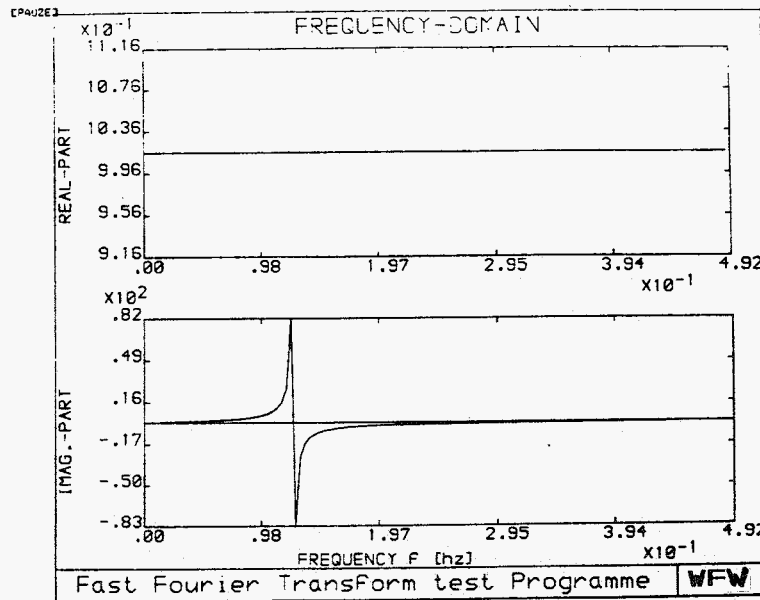
$f(t) = A \cos(2\pi f_0 t + \phi)$, waarbij
 $A = 1$
 $f_0 = 0.125$ [Hz]
 $\phi = 0$ [rad]
 $T = 260$ [s] !!!
 $N = 256$

Het resultaat blijkt te zijn zoals weergegeven in de figuren 10 t/m 13.

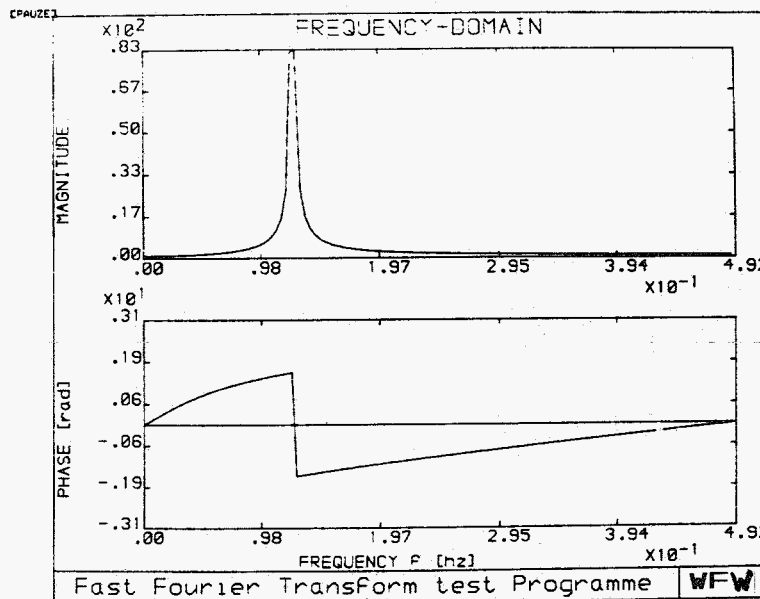

Figuur 10. De Basisfunctie.

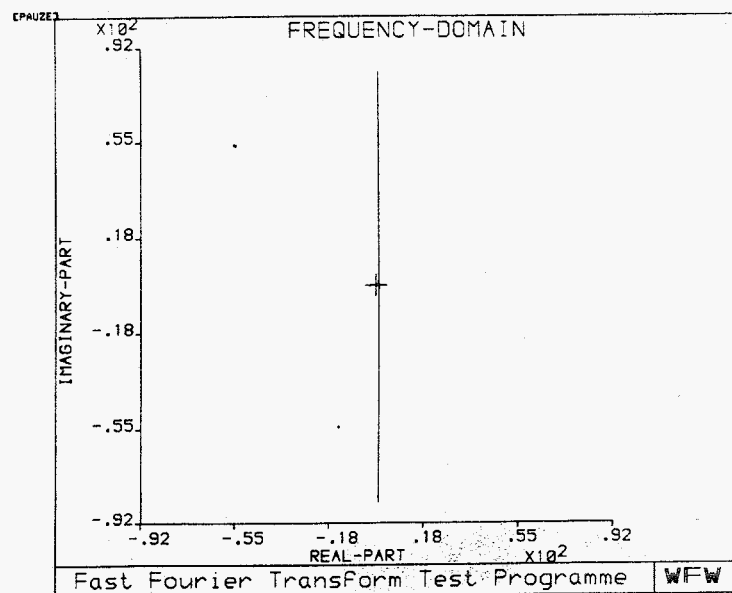
Figuur 11.

Figuur 12.

Figuur 13.

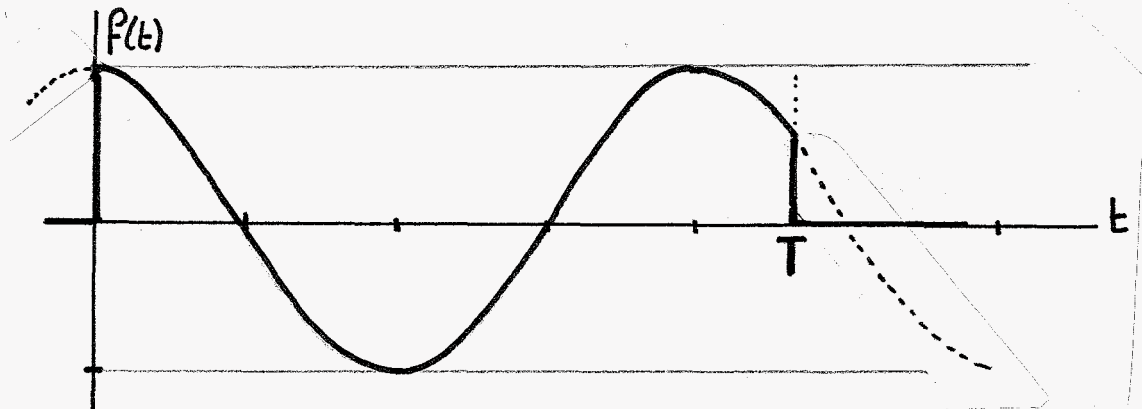
Vergelijkt U de Figuren 11,12 en 13 met de figuren 7,8 en 9.

Het essentiële verschil tussen de situatie waarbij het tijdvenster een geheel aantal malen de periodetijd is en de situatie waarbij dit niet het geval is bestaat uit het overgaan van een echte "pulsfunctie" in een "uitgesmeerde pulsfunctie" met een aantal "zijlobben".

Dit fenomeen heet signaal-lek en we zullen de oorzaak hiervan analyseren.

SIGNAAL-LEK

Het uitgangspunt is het bepalen van de fouriergetransformeerde $F(f)$ van een harmonisch signaal $f(t)$ in het tijdvenster $[0,T]$. (zie figuur 14)

Figuur 14. Harmonisch signaal.

We bepalen dus in feite de FFT van de dik getrokken functie $f'(t)$ waarbij:

$$f'(t) = f(t) * fs(t)$$

met:

$$f(t) = \cos(2\pi * f * t)$$

$$fs(t) = \text{blokfunctie op het interval } [0, T]$$

Vermenigvuldiging in het tijddomein komt overeen met de convolutie in het frequentiedomein dus voor de Fouriergetransformeerden geldt:

$$F'(f) = F(f) \otimes Fs(f)$$

De exakte fouriergetransformeerde van $f(t)$ kennen we, deze is namelijk de DIRAC- functie:

$$F(f) = [\delta(f - f_0) + \delta(f + f_0)] / 2.$$

Via het rekenprogramma bekijken we de Fouriergetransformeerde $Fs(f)$ van $fs(t)$.

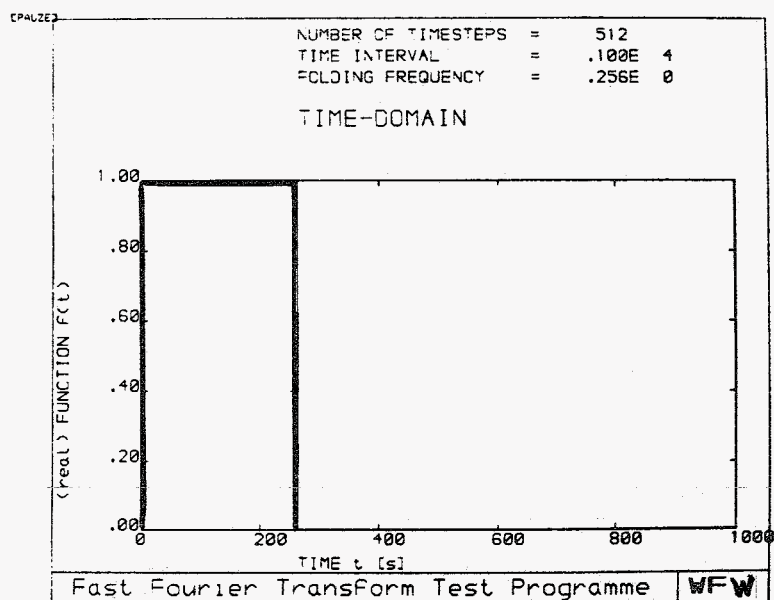
 OEFENING 3.

Bepaal de FFT van de "Blokfunctie":

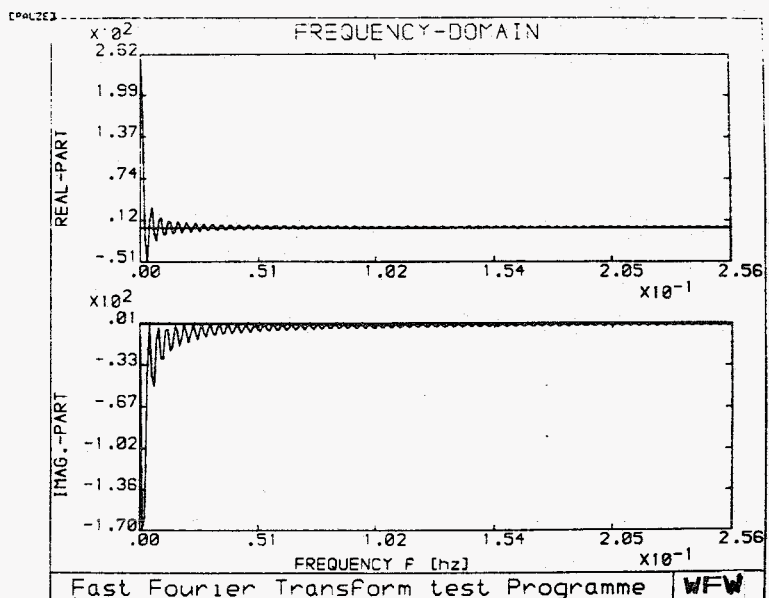
$$f(t) = \begin{cases} 0, & t < 0, t > 260. \\ 1, & 0 \leq t \leq 260. \end{cases}$$

Neem hierbij N=512 en T=1000. Het resultaat is weergegeven in de figuren 15 t/m 18.

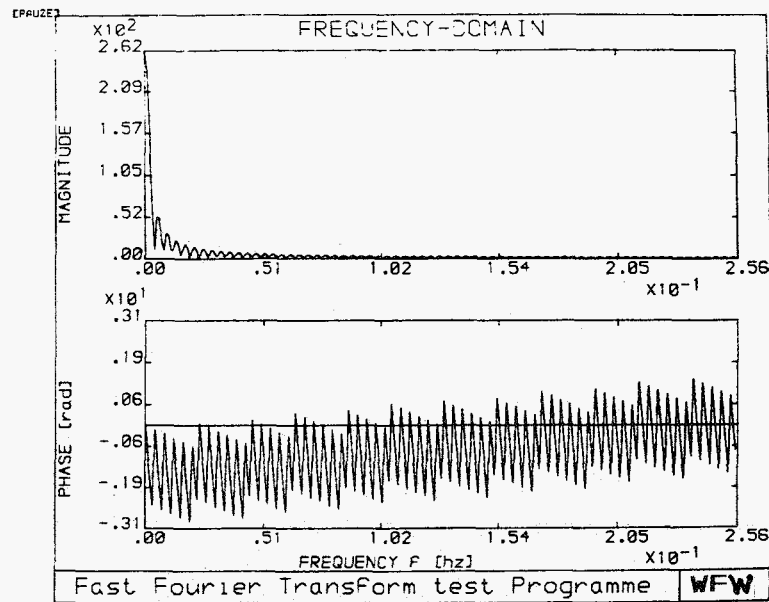
Figuur 15. De Blokfunctie.

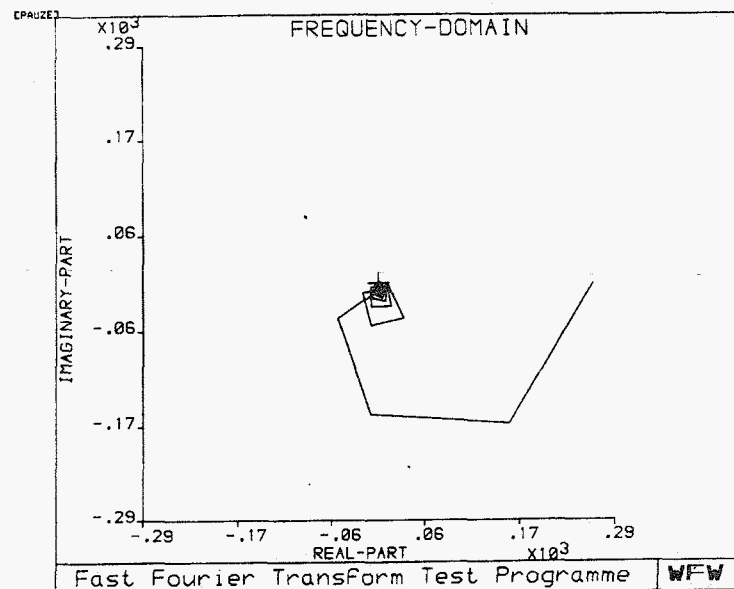
Figuur 16.

Figuur 17.

Figuur 18.

We krijgen dus voor de FFT van de Blokfunctie het hierboven weergegeven resultaat. Voor het exakte geval gaat deze functie over in een $\sin(f)/f$ functie. Voor de FFT van het harmonische signaal in het sampling interval krijgen we dus exakt de konvolutie van een Dirac-functie met deze $\sin(f)/f$ functie.

Evalueer dit resultaat en verklaar de resultaten van de oefeningen 1 en 2, met name de figuren:

Fig. 8: T -veelvoud van de periodetijd.

Fig.12: $T \neq$ veelvoud van de periodetijd.

Resumerend kan dus gesteld worden dat als het venster $[0, T]$ niet een geheel aantal malen de periodetijd is van het periodieke signaal de FFT berekening een nogal afwijkend resultaat oplevert ten opzichte van de exakte Fouriergetransformeerde.

Dit uit zich in extra frequentie componenten de z.g. SIGNAAL-LEK. Om deze

signaal-lek te reduceren is het gewenst een "WINDOW-FUNCTIE" te hanteren welke in mindere mate het zijlobben effect bezit als de $\sin(f)/f$ functie, behorend bij het rechthoekige venster.

 OEFENING 4.

Het gebruik van WINDOW-functies

Het rekenprogramma biedt 3 mogelijkheden voor het analyseren van het effect van de toepassing van een windowfunctie, n.l.:

- # Standaard exponentieele window functie.
- # Standaard Hanning window functie
- # Door uzelf uit de basisfuncties te creeren windowfunctie.

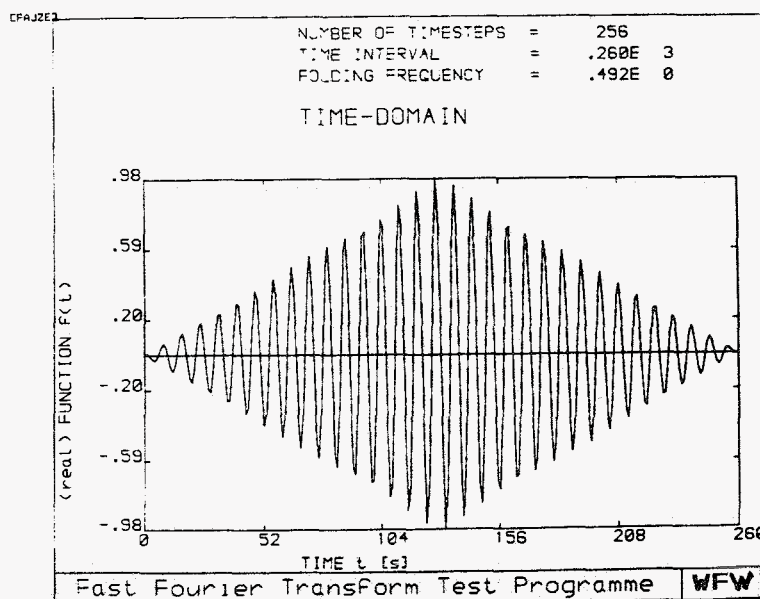
Bepaal de FFT van:

$f(t) = A \cos(2\pi f t + \phi)$
 met:
 A=1
 f=0.125 [hz]
 phi=0 [rad]
 T=260 [s]
 N=256.

Vermenigvuldig deze functie met de exponentieele window functie met:

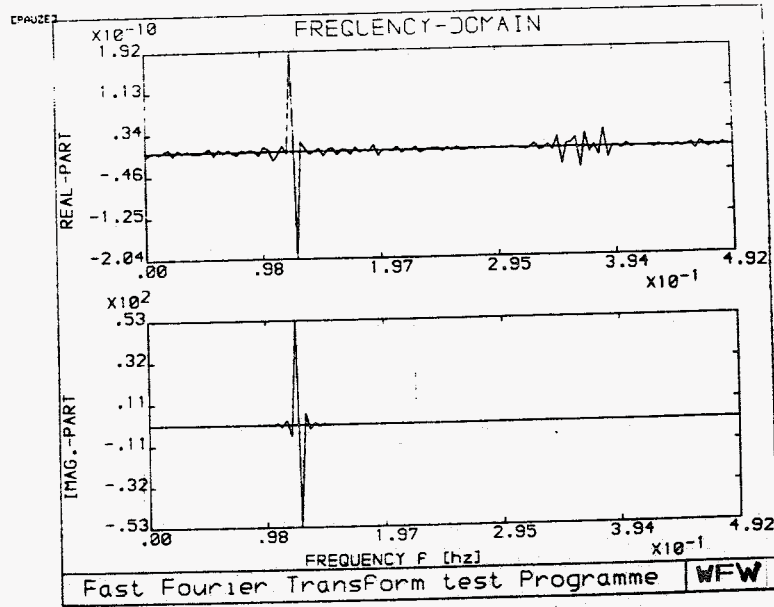
Parameter $w=1$.
 Window-time $T_w = T = 260$ [s].
 (Dus een driehoekig window).

Het resultaat zal zijn: (Figuren 19 t/m 22).

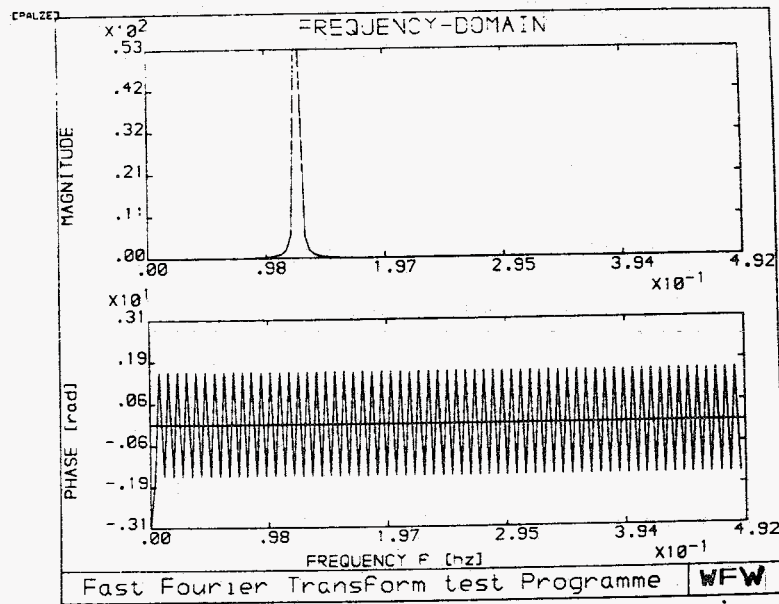

Figuur 19.

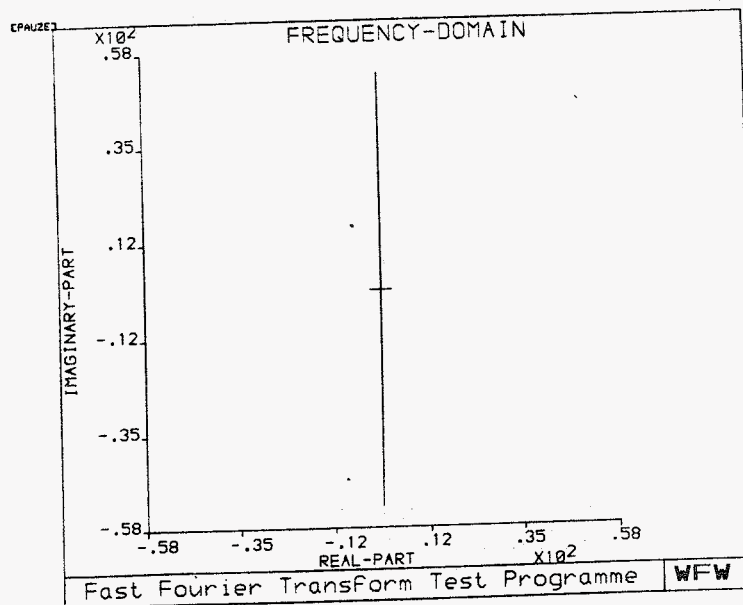
Figuur 20.

Figuur 21.

Figuur 22.

Evalueer het resultaat en vergelijk met name de "Amplitude-plaatjes" van de Figuren 8,12 en 21 .

Te konstateren valt dat de "signaal-lek" aanzienlijk te reduceren is. Daarentegen zal over het algemeen een "vlakkere" functie voor $\text{Mod}(F)$ resulteren als benadering voor de echte pulsfunctie. Globaal kan gesteld worden dat een bredere, uitgesmeerde functie het gevolg zal zijn. Het gebruik van een window functie is echter ondanks dat een vaak noodzakelijk doch acceptabel alternatief.

Verdere oefeningen

- * Herhaling van oefening 4 ,maar nu met andere window-parameters, bijvoorbeeld $w=0.1$, $w=3$.
- * Herhaling van oefening 4 maar nu met het HANNING-window.
- * Analyseer de windowfuncties zelf, bijvoorbeeld met:

T=1000
Tw=260 (window-time)
(Zie ook Appendix B.)

 * APPENDIX A *

Eenvoudig voorbeeld van een DFT

De grondslag voor het benaderen van de Fouriergetransformeerde $F(f)$ van een functie $x(t)$ via DISKRETE fouriertransformatie wordt gegeven door de relatie:

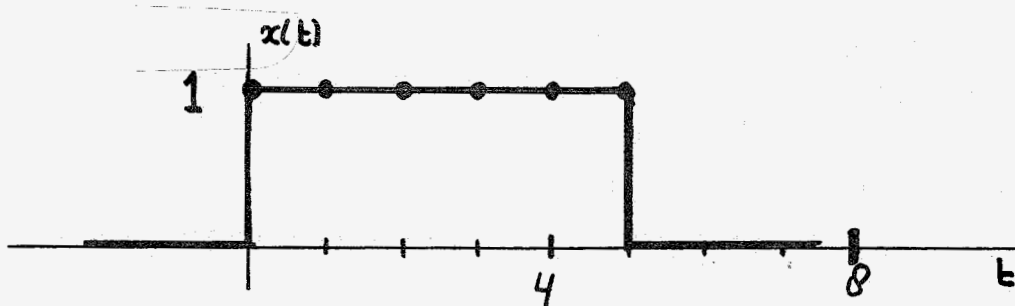
$$FN[n] = \sum_{k=0}^{k1-1} X[k] * W^{n*k} \quad (n=0,1,2,3,\dots,N-1)$$

waarbij:

$X[k]$ = $\text{delta}(T) * x[k * \text{delta}(t)]$
 $k1$ = aantal tijdstappen.
 T = sampling time, deze bepaald het tijdvenster $[0, T]$.
 $\text{delta}(t)$ = tijdstap = $T/k1$.
 N = aantal frequentie intervallen.

We zullen nu de DFT uitrekenen voor een zeer eenvoudige blokfunctie $x(t)$, namelijk:

$$x(t) = \begin{cases} 1 & 0 \leq t \leq 5 \\ 0 & t < 0 \text{ en } t > 5. \end{cases}$$

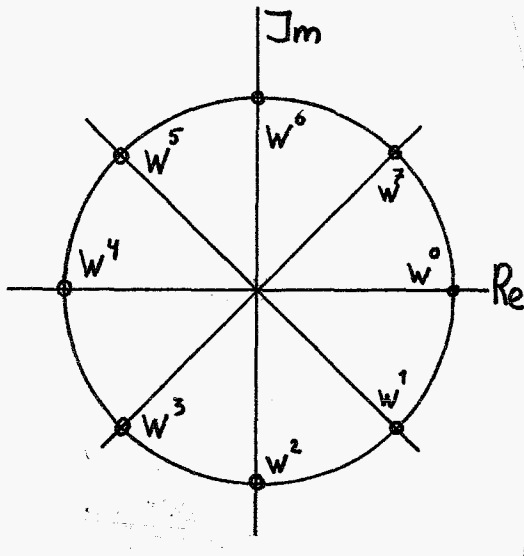
Figuur A1. De blokfunctie.

Verder nemen we aan:

$k1=8$ (= 2^3 !!)
 $N=8$
 $T=8$ [s]

We zien dus dat: Maximale frequentie = $1/\text{delta}(t)=1$ [Hz]
 Folding frequency = 0.5 [Hz]
 $\text{delta}(f)=f_{\text{max}}/8=0.125$ [Hz]

Het W-vlak levert dan: (N=8)

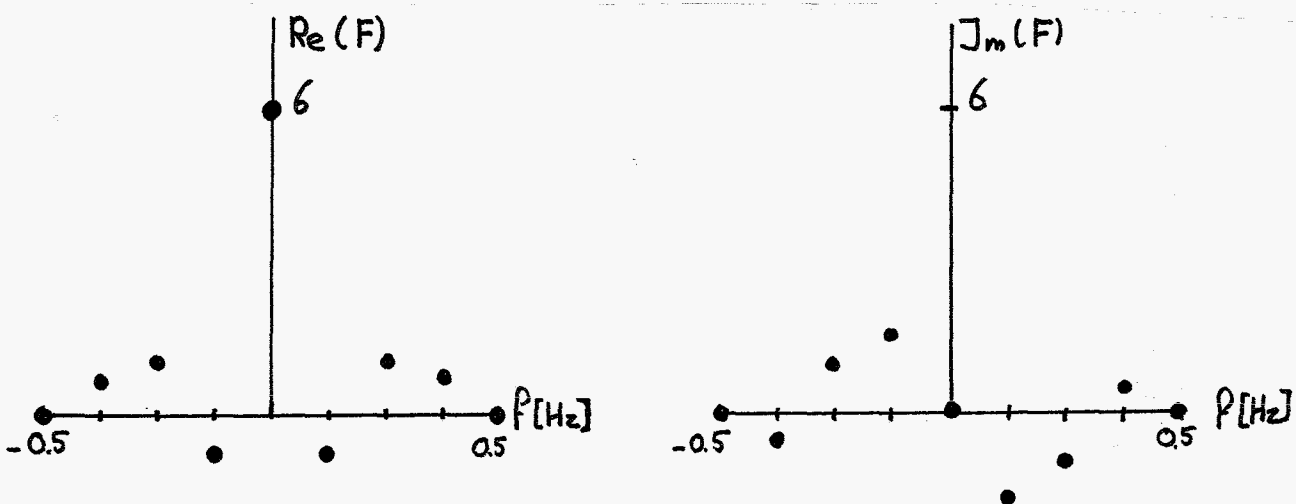

- 0
W = (1) + j (0)
- 1
W = (1/√2) + j (-1/√2)
- 2
W = (0) + j (-1)
- 3
W = (-1/√2) + j (-1/√2)
- 4
W = (-1) + j (0)
- 5
W = (-1/√2) + j (1/√2)
- 6
W = (0) + j (1)
- 7
W = (1/√2) + j (1/√2)
- 8 0
W = W.

Daarmee krijgen we:

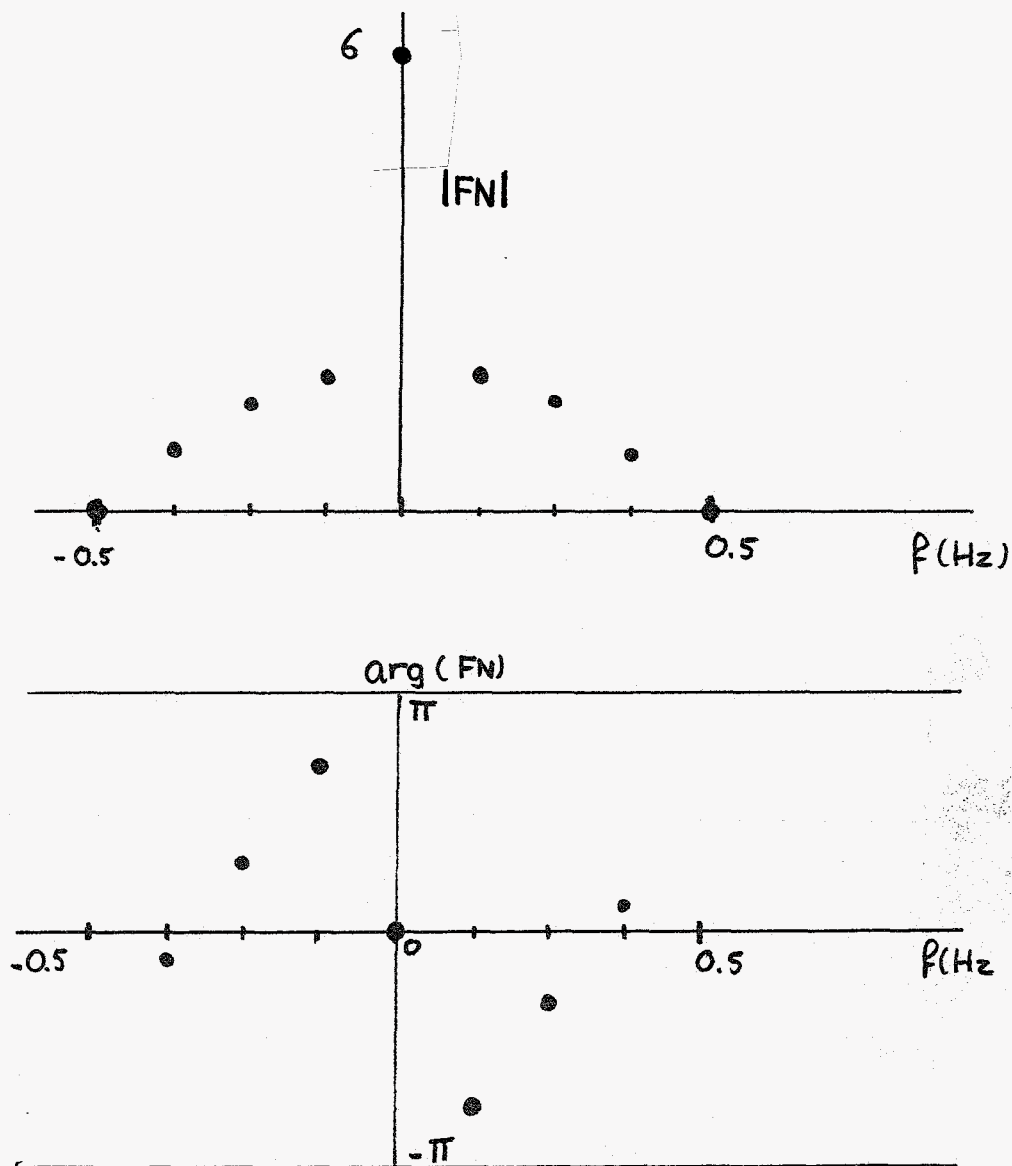
$$\begin{aligned}
 FN[0] &= 1 \cdot W^0 + 1 \cdot W^0 + 1 \cdot W^0 + 1 \cdot W^0 + 1 \cdot W^0 + 1 \cdot W^0 = 6 + j (0) \\
 FN[1] &= 1 \cdot W^0 + 1 \cdot W^1 + 1 \cdot W^2 + 1 \cdot W^3 + 1 \cdot W^4 + 1 \cdot W^5 = -1/\sqrt{2} + j (-1-1/\sqrt{2}) \\
 FN[2] &= 1 \cdot W^0 + 1 \cdot W^2 + 1 \cdot W^4 + 1 \cdot W^6 + 1 \cdot (W^0=W^4) + 1 \cdot (W^2=W^6) = 1 + j (-1) \\
 FN[3] &= 1/\sqrt{2} + j (1-1/\sqrt{2}) \\
 FN[4] &= 0 + j (0) \\
 FN[5] &= W^0 + W^1 + (W^0=W^6) + (W^1=W^5) + (W^2=W^4) + (W^3=W^7) + (W^4=W^2) + (W^5=W^1) = 1/\sqrt{2} + j (-1+1/\sqrt{2}) \\
 FN[6] &= 1 + j (1) \\
 FN[7] &= -1/\sqrt{2} + j (1+1/\sqrt{2}) \\
 FN[8] &= FN[0]
 \end{aligned}$$

Het reële respectievelijk imaginaire deel van de complexe grootheid FN[j] is weergegeven in figuur A2 voor het interval $[-fn \leq f \leq fn]$, $fn = \text{"folding frequency"}$.

Figuur A2. Re(F) en IM(f).

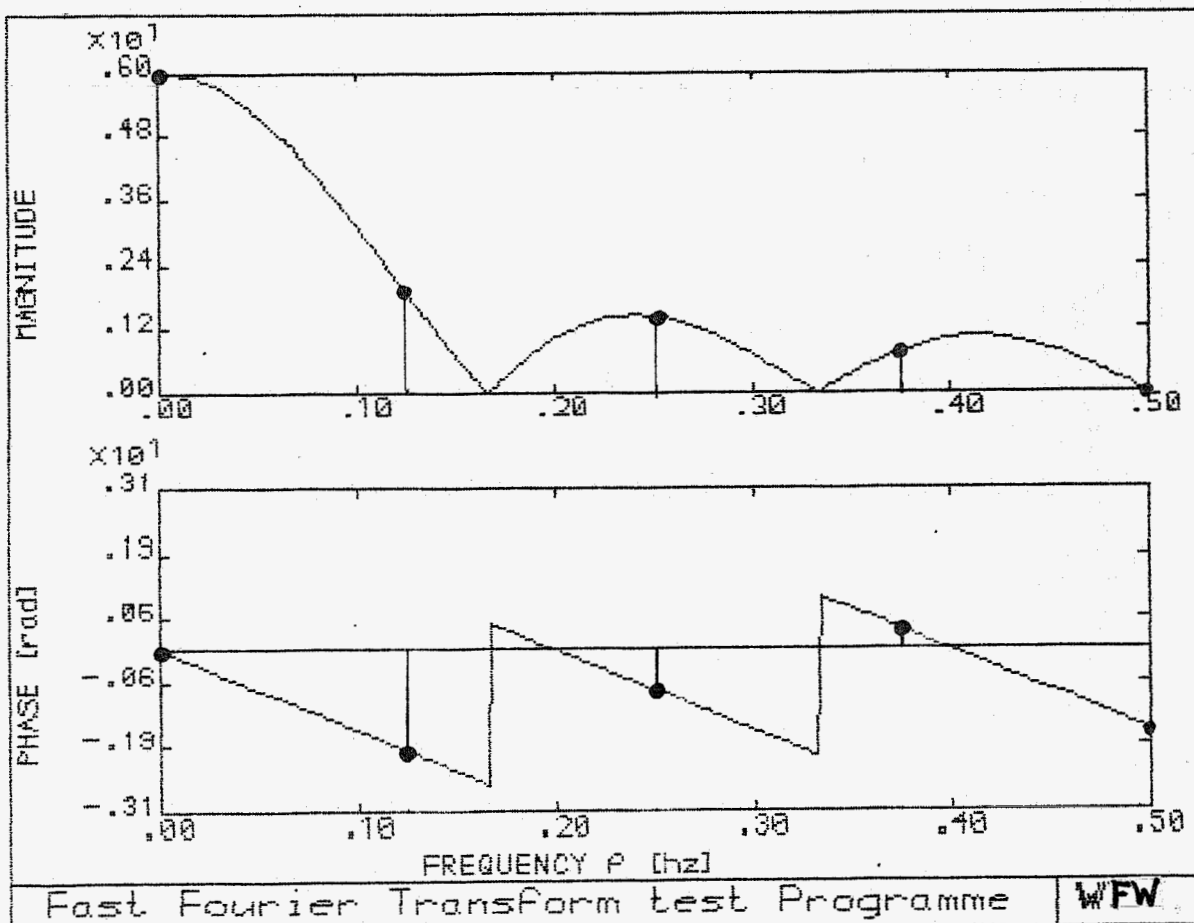
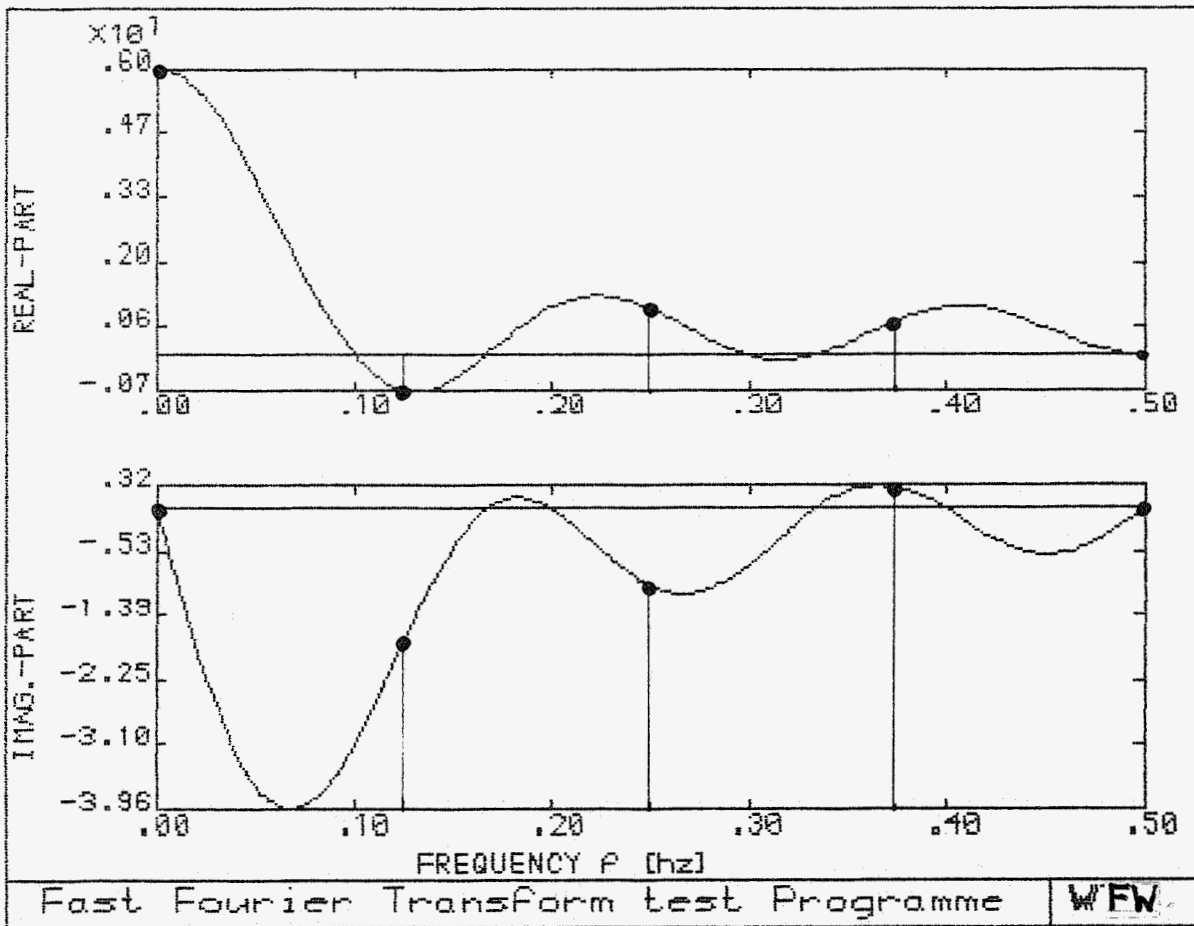
Een tweede wijze van weergave van de DFT ($FN[j]$) is het afbeelden van de Modulus $Mod(F)$ en het argument $Arg(F)$. Dit is geschiedt in Figuur A3.

Figuur A3.

Opmerkingen:

- * Het argument van $FN[4]=0+j(0)$ is onbepaald.
- * Uit de resultaten kan de bevestiging gezien worden van $F(fn+f)=F(-fn+f)$, Het "vouwen".
- * Gebruik is gemaakt van $F(f)=\overline{F(-f)}$.
- * Ter verificatie van de resultaten is in figuur A4 de DFT weergegeven, gebaseerd op een veel groter aantal tijdstappen, n.l. $k1=N=512$, $T=512[s]$. (Overeenkomstige punten aangegeven).

Figuur A4.

Enige opmerkingen over de Fast Fourier transform.

Kijkend naar de basisrelatie voor de DFT kan eenvoudig worden ingezien dat bij gelijk aantal tijds- en frequentiestappen $k_1=N$ voor het bepalen van de DFT globaal $N*N$ Komplexe rekenoperaties dienen te worden uitgevoerd, dus $4*N*N$ standaard rekenoperaties. Voor grote N (N =bijv. 2048) leidt dit tot lange rekentijden.

Indien echter N geschreven kan worden als:

$$N = \prod_{i=1}^p r_i = r_1 * r_2 * r_3 \dots * r_p$$

waarbij de r_i 's allemaal integers zijn >1 kan dit rekenproces op een uiterst slimme manier sterk gereduceerd worden. Indien we n.l. aannemen dat $N=2$ (dus een macht van 2) geldt dus:

$$N = \prod_{i=1}^p 2 \quad (\text{alle } r_i \text{ 's zijn } 2)$$

kan aangetoond worden dat het aantal rekenoperaties reduceerd tot : $4Np$, dus een reductieverhouding van:

$$\text{Reductie} = \frac{4*N*N}{4*4*N*p} = \frac{N}{4*p}$$

Indien bijvoorbeeld $N=1024$ ($p=10$), betekent dit een reductie van $1024/40=25$.
 !!

De FFT is het vernuftig algoritme dat op deze eigenschap is gebaseerd. De resultaten zijn echter (afgezien van numerieke verschillen) identiek aan die verkregen via het directe DFT algoritme.

* APPENDIX B *

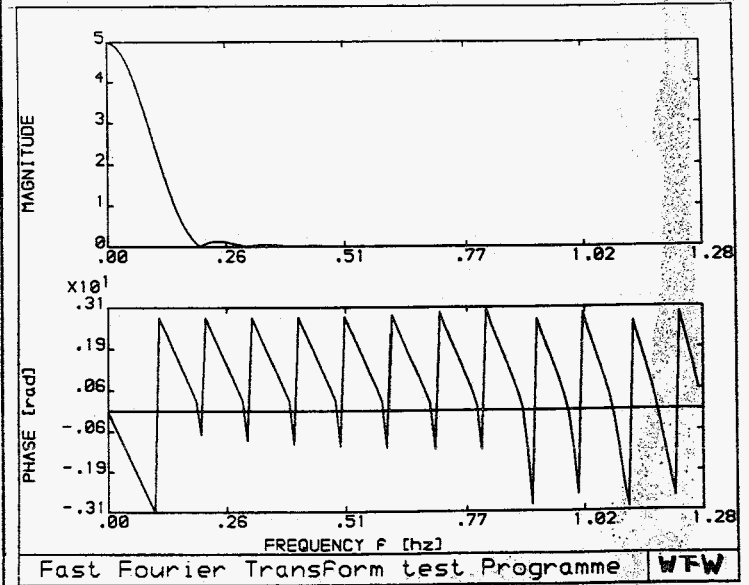
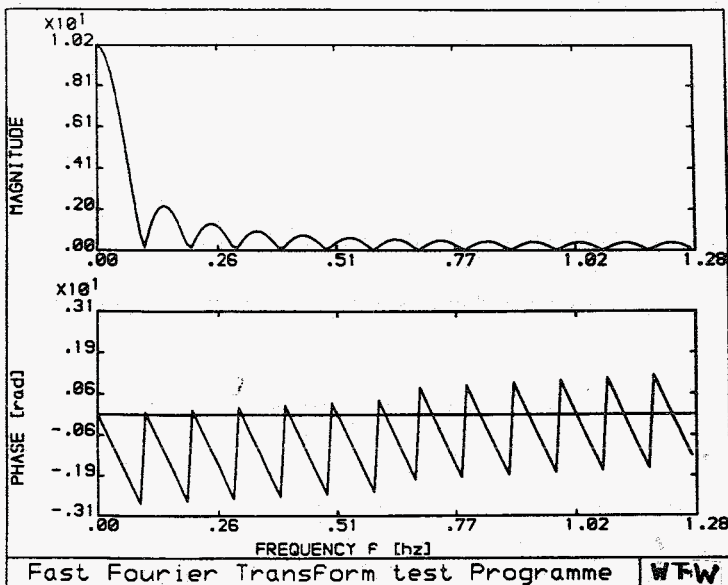
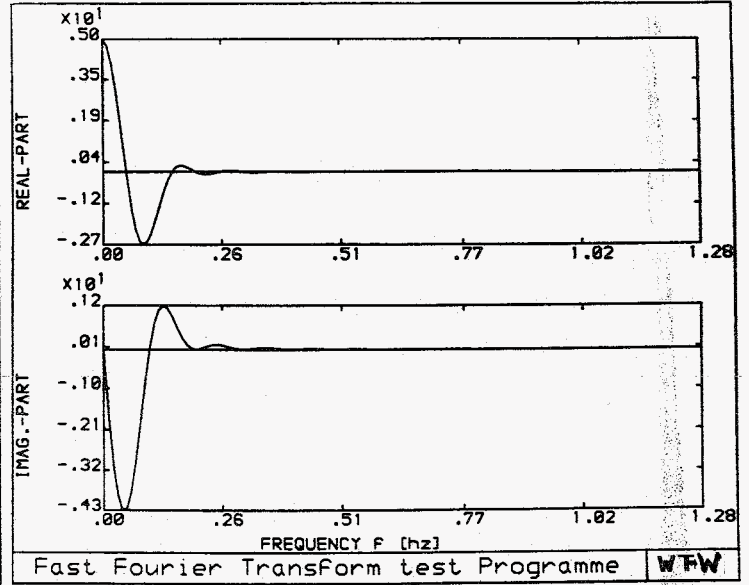
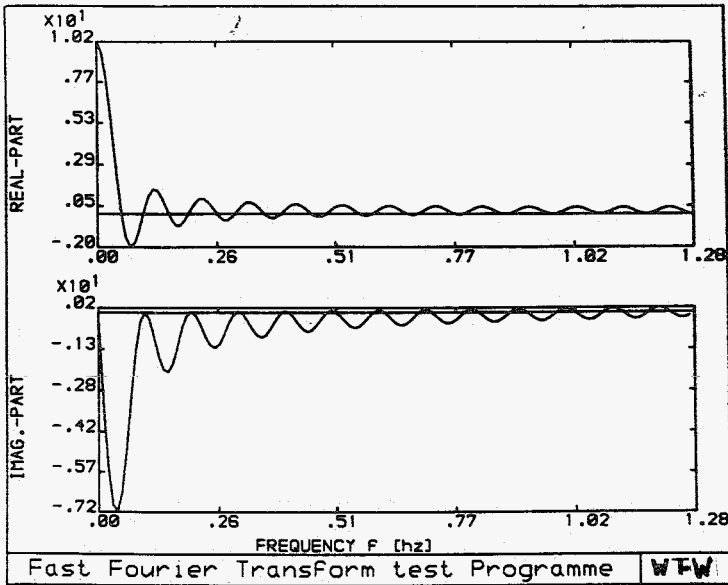
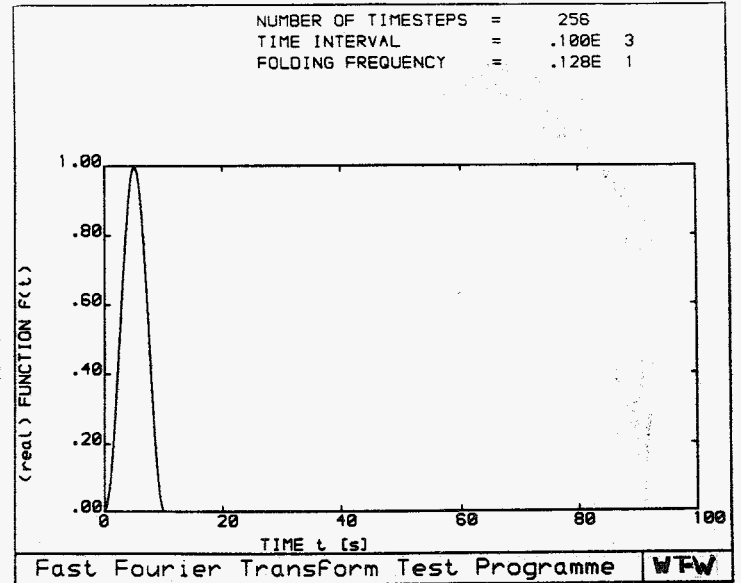
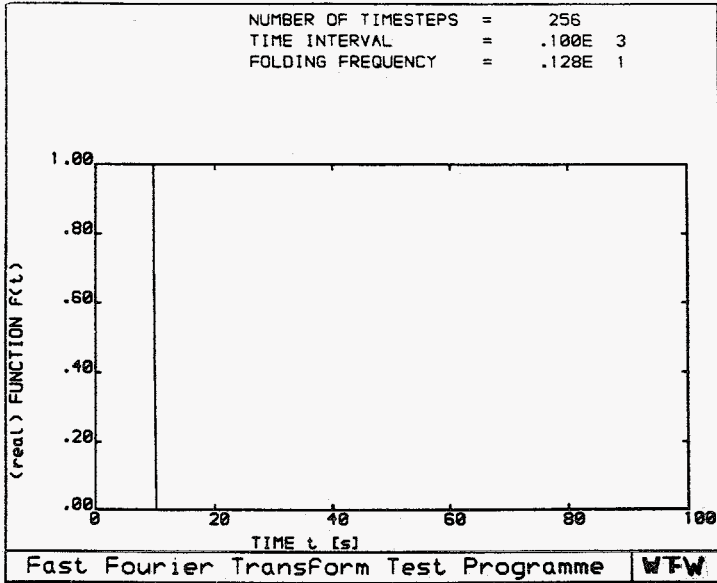
Window functies.

- * Rechthoekig window.
- * Hanning window.
- * Exponentieel window $w=0.1$
- * Exponentieel window $w=1$
- * Exponentieel window $w=3$

- Window functies op interval $[0,10]$
- $N=256$
- $T=100$

rechthoekig window

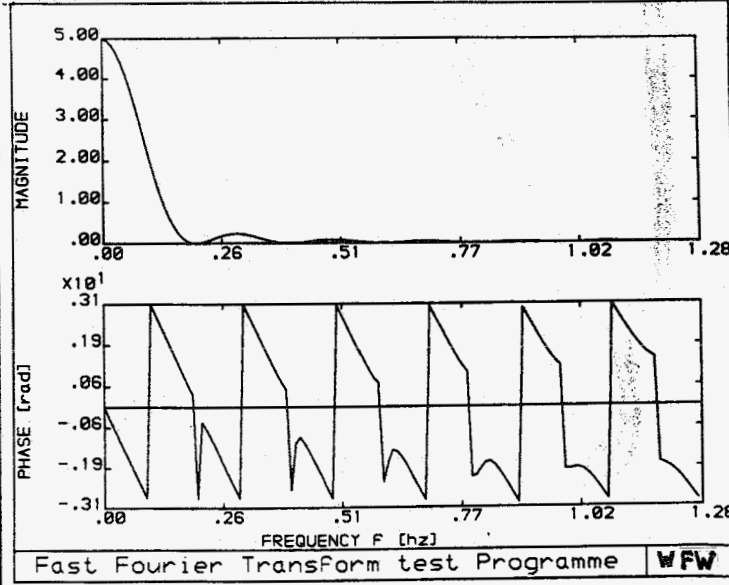
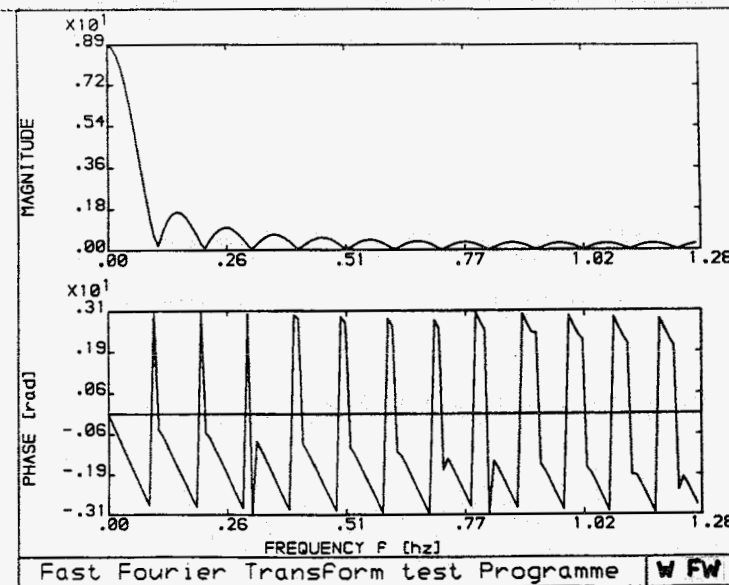
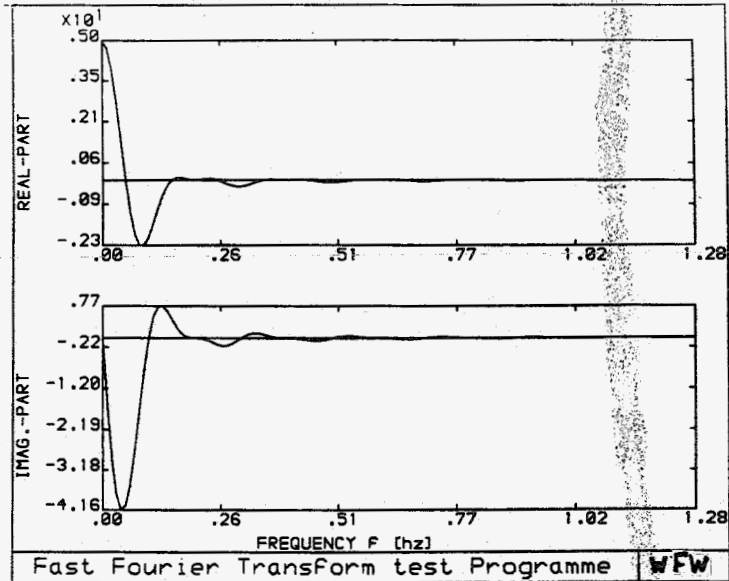
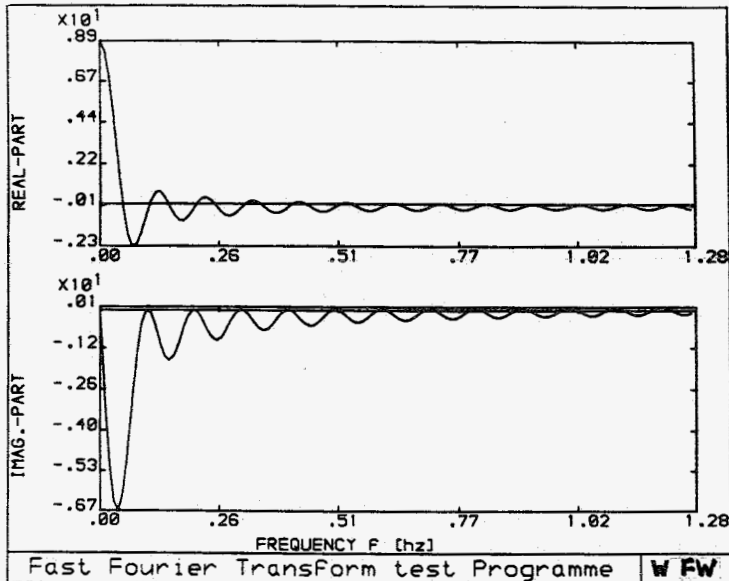
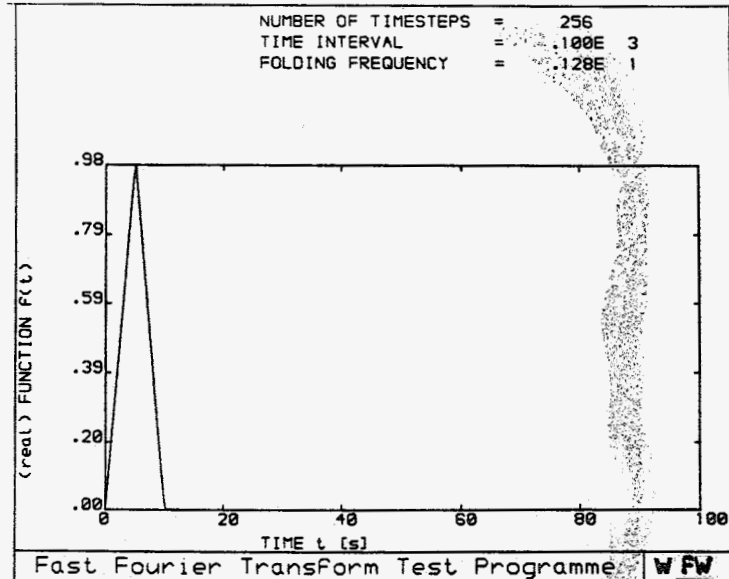
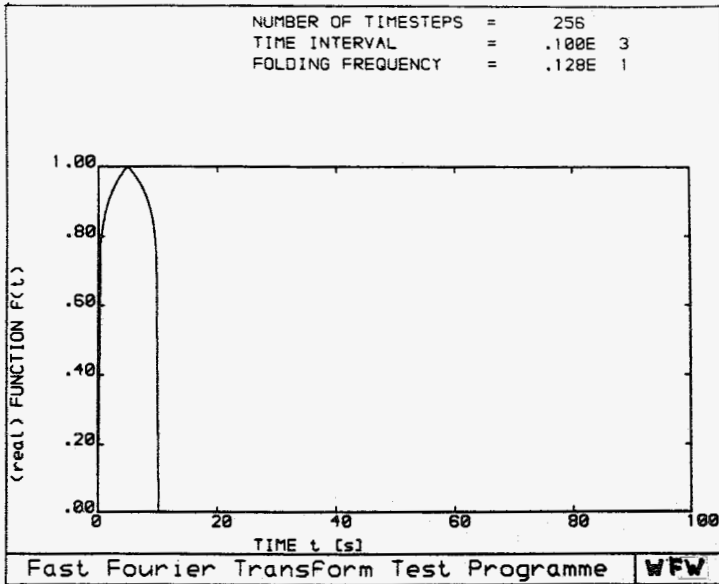
Hanning window

Exponentiële windows

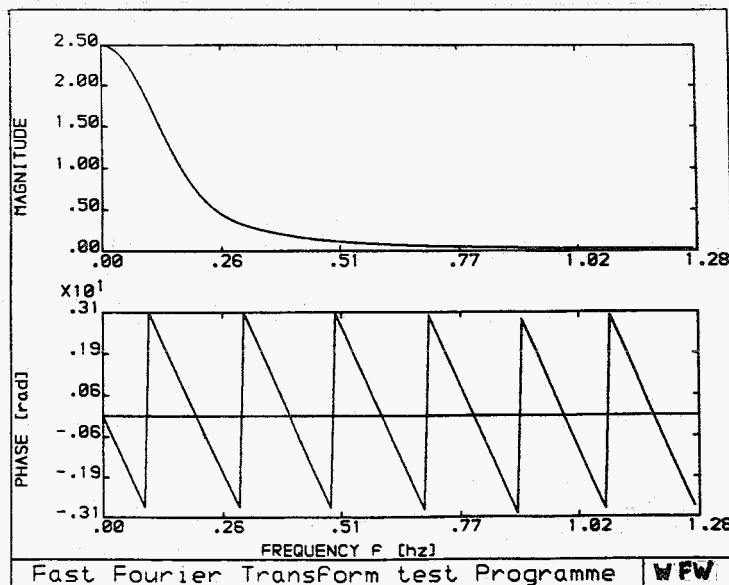
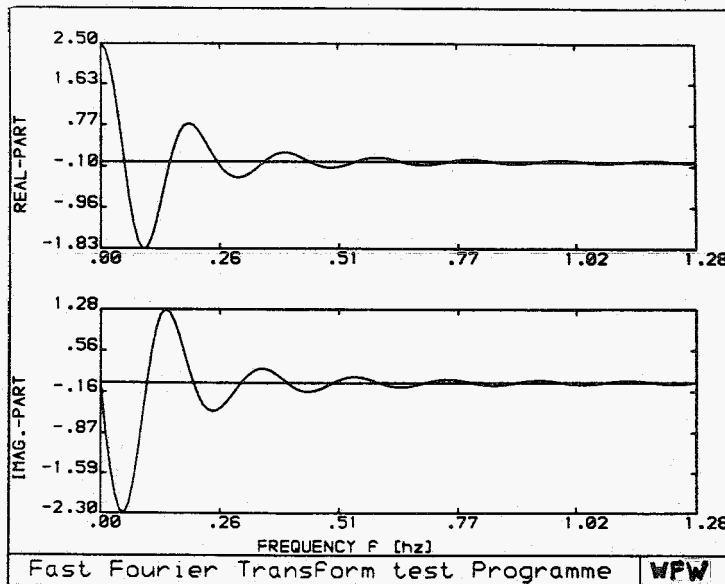
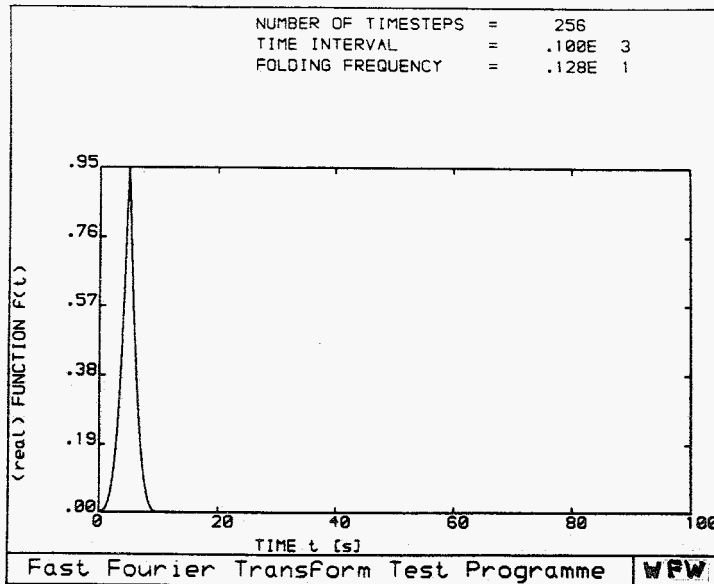
$w = 0.1$

$w = 1.$

Exponentieel window

$w = 3.0$

* APPENDIX C *

Het Rekenprogramma

```

C *****FFT - PRIME TEST PROGRAMMA *****
C
C          DATE JUNI 1982
C          INF. BY A. DE KRAKER
C          WHOOG 0.134
C *****
C          REAL*8 TD, FTOT, AR, AI, FR, FI
C          INTEGER*4 NPOWER, ND
C          DIMENSION AR(2048), AI(2048), XVAL(2048), YVAL(2048)
C          DIMENSION FR(2048), FI(2048)
100  FORMAT(' WILT U: ',/,
C          *      ' 1: DOORGAAN',/,
C          *      ' 0: STOPPEN')
110  FORMAT(' WILT U DE TERUGTRANSFORMATIE: ',/,
C          *      ' 1: JA',/,
C          *      ' 0: NEEN')
C 120  FORMAT(' AAN WELKE TERMINAL WERKT U: ',/,
C          *      ' 1: Tektronix T4014',/,
C          *      ' 2: HP2647A')
C
C 13  FORMAT(' *****'//
C          2      ' ***'//
C          3      ' ***          F.F.T. TEST PROGRAMMA'//
C          4      ' ***          WFM, juni 1982'//
C          5      ' ***'//
C          6      ' ***          INF. A. de Kraker'//
C          7      ' ***          WHOOG 0.134'//
C          8      ' ***'//
C          9      ' *****'//)
30  FORMAT(' IN HET PROGRAMMA ZIJN PAUZES INGELAST, AANGEGEVEN DOOR ',/,
C          1      '[PAUZE], U GAAT VERDER DOOR HET INDRUKKEN VAN DE ',/,
C          2      '[RETURN] TOETS',//)
C          CALL T4014
C          WRITE(1,30)
C          WRITE(1,120)
C          READ(1,*) ITERM
C          GO TO (200,300), ITERM
C 200  CALL T4014
C          GO TO 250
C 300  CALL T4010
C          CALL SCALE(0.1)
C 250  CONTINUE
C          WRITE(1,13)
C          CALL PLOT('FFT.PLOT',8,1,1,4,1)
C 2000 CALL INPUT(ND,TD,NS,TS,NPOWER)
C          DO 2001 I=1,ND
C          FR(I)=0.0DO
C          FI(I)=0.0DO
2001  CONTINUE
C          CALL FVANT(ND,FR,FI,XVAL,YVAL,TD,ICOMPL,NPOWER)
C          CALL BASISF(FR,FI,NS,TS,XVAL,YVAL,ICOMPL)
C          DO 10 I=1,NS
C          AR(I)=FR(I)
C          AI(I)=FI(I)
10  CONTINUE
C          FTOT=ND/TD
C          CALL FFT(AR,AI,NPOWER,ND,TD)
C          CALL PLOTRI(AR,AI,NS,TS,XVAL,YVAL)
C          CALL RUST
C          CALL MAGFA(AR,AI,NS,TS,XVAL,YVAL)
C          CALL RUST
C          CALL NYQUIS(AR,AI,NS,XVAL,YVAL)
C          CALL RUST
C          CALL PICCLE
C          CALL SLEEP$(2000)
C          WRITE(1,110)
C          READ(1,*) IBACK
C          IF (IBACK-1) 50,20,50
20  CALL FFTINV(AR,AI,NPOWER,ND,FTOT)
C          CALL REEIMA(AR,AI,NS,TS,XVAL,YVAL)
C          CALL RUST
C          CALL PICCLE
C          CALL SLEEP$(2000)
50  WRITE(1,100)
C          READ(1,*) ICONTI
C          IF (ICONTI-1) 1000,2000,1000

```

```

1000 CALL DEVEND
      CALL EXIT
      END
C
C *****
SUBROUTINE PLTFT(AR,N,T,XVAL,YVAL,ITYPE)
REAL*8 AR
DIMENSION AR(N),XVAL(1),YVAL(1)
FN=FLOAT(N)
FN=FN/(2.0*T)
DO 10 I=1,N
  J=I-1
  XVAL(I)=J*T/N
  YVAL(I)=SNGL(AR(I))
10 CONTINUE
  CALL MAX(N,YVAL,YMAX)
  CALL MIN(N,YVAL,YMIN)
  CALL SCALEN(YMAX,YMIN)
  IF (ITYPE-1) 20,30,30
20 CALL PRPLOT(0.,T,YMIN,YMAX,N,XVAL,YVAL,'TIME t [s] ',12,
* '(real) FUNCTION f(t)',20)
  GO TO 25
30 CALL PRPLOT(0.,T,YMIN,YMAX,N,XVAL,YVAL,'TIME t [s] ',12,
* '(imag.) FUNCTION f(t)',24)
25 CONTINUE
  CALL CHAANG(0.)
  CALL CHASIZ(5.,5.)
  CALL MOVTO2(150.,260.)
  CALL CHAHOL(24HNUMBER OF TIMESTEPS =*. )
  CALL MOVTO2(275.,260.)
  CALL CHAINT(N,5)
  CALL MOVTO2(150.,250.)
  CALL CHAHOL(24H TIME INTERVAL =*. )
  CALL MOVTO2(275.,250.)
  CALL CHAFLO(T,9)
  CALL MOVTO2(150.,240.)
  CALL CHAHOL(24HFOLDING FREQUENCY =*. )
  CALL MOVTO2(275.,240.)
  CALL CHAFLO(FN,9)
  CALL MOVTO2(150.,220.)
  CALL CHASIZ(7.,7.)
  CALL CHAHOL(16H TIME-DOMAIN *. )
  CALL MOVTO2(0.,0.)
  CALL CHAMOD
  RETURN
  END
C
C *****
SUBROUTINE FFT(AR,AI,N,NB,SCALE)
THIS SUBROUTINE CALCULATES THE D.F.T OF A SEQUENCE
A(1),A(2),...A(NB), WHERE NB=2**N,BY THE FFT METHOD.
SEE ALSO : RANDOM VIBRATIONS AND SPECTRAL ANALYSIS,
D.E. NEWLAND, APPENDIX 2.
LONGMAN, LONDON, 1975.
C
C IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
C IMPLICIT INTEGER*4 (I-N)
C DIMENSION AR(NB),AI(NB)
C
C DIVIDE ALL ELEMENTS BY NB
C AND ACCOUNT FOR SCALE FACTOR.
DO 1 J=1,NB
  AR(J)=AR(J)*SCALE/NB
  AI(J)=AI(J)*SCALE/NB
1 REORDER SEQUENCE ACCORDING TO FIG 12.8
  NBD2=NB/2
  NBM1=NB-1
  J=1
  DO 4 L=1,NBM1
    IF (L.GE.J) GO TO 2
    TR=AR(J)
    TI=AI(J)
    AR(J)=AR(L)
    AI(J)=AI(L)
    AR(L)=TR
    AI(L)=TI
  
```

```

2 K=NBD2
3 IF (K.GE.J) GO TO 4
  J=J-K
  K=K/2
  GO TO 3
4 J=J+K
C CALCULATE FFT ACCORDING TO FIG 12.5
  PI=4.ODO*DATAN(1.ODO)
  DO 6 M=1,N
  UR=1.ODO
  UI=0.ODO
  ME=2*M
  K=ME/2
  F=PI/K
  CO=DCOS(F)
  SI=DSIN(F)
  WR=CO
  WI=-SI
  DO 6 J=1,K
  DO 5 L=J,NB,ME
  LPK=L+K
  TR=AR(LPK)*UR-AI(LPK)*UI
  TI=AI(LPK)*UR+AR(LPK)*UI
  AR(LPK)=AR(L)-TR
  AI(LPK)=AI(L)-TI
  AR(L)=AR(L)+TR
5 AI(L)=AI(L)+TI
  VR=UR*WR-UI*WI
  VI=UI*WR+UR*WI
  UR=VR
6 UI=VI
  RETURN
  END

C
C *****
C
SUBROUTINE MAX(N,X,XMAX)
C THIS SUBROUTINE CALCULATES THE MAX. OF THE ARRAY VALUES
C X(I), I=1,2,3,.....N. THE MAX IS STORED IN XMAX.
  DIMENSION X(N)
  XMAX=-1.OE25
  DO 20 I=1,N
  IF (X(I)-XMAX) 20,20,30
30 XMAX=X(I)
20 CONTINUE
  RETURN
  END

C
C *****
C
SUBROUTINE MIN(N,X,XMIN)
C THIS SUBROUTINE CALCULATES THE MIN. OF THE ARRAY VALUES
C X(I), I=1,2,3,.....,N. THE MIN IS STORED IN XMIN.
  DIMENSION X(N)
  XMIN=1.OE25
  DO 20 I=1,N
  IF (X(I)-XMIN) 30,20,20
30 XMIN=X(I)
20 CONTINUE
  RETURN
  END

C
C *****
C
SUBROUTINE PRPLOT(XMIN,XMAX,YMIN,YMAX,N,X,Y,ITX,LTX,ITY,LTY)
C THIS SUBROUTINE PLOTS THE PAIRS [X(I),Y(I)], I=1,2,...N.
C THE AXES ARE DETERMINED BY THE MAX. VALUES XMAX,YMAX, AND
C THE MIN VALUES XMIN,YMIN.
C ITX=TEKST AT X-AXIS
C LTX=NUMBER OF CHARACTERS FROM ITX
C ITY=TEKST AT Y-AXIS
C LTY=NUMBER OF CHARACTERS FROM ITY
C DIMENSION X(N),Y(N),ITX(1),ITY(1)
  CALL PICCLE
  CALL SLEEP$(2000)
  CALL AXIPOS(1,80.,35.,265.,1)
  CALL AXIPOS(1,80.,35.,160.,2)
  CALL AXISCA(3,5,XMIN,XMAX,1)

```

```

CALL AXISCA(3,5,YMIN,YMAX,2)
CALL CHASIZ(5.,5.)
C CALL AXIDRA(2,1,1)
C CALL AXIDRA(-2,-1,2)
CALL GRID(2,1,1)
CALL CHASIZ(7.,7.)
CALL MOVTO2(50.,5.)
CALL CHAHOL(39HFast Fourier Transform Test Programme*.)
CALL MOVTO2(40.,0.5)
CALL LINTO2(360.,0.5)
CALL LINTO2(360.,270.)
CALL LINTO2(40.,270.)
CALL LINTO2(40.,0.5)
CALL MOVTO2(40.,15.)
CALL LINTO2(360.,15.)
CALL MOVTO2(320.,0.5)
CALL LINTO2(320.,15.)
CALL MOVTO2(325.,5.)
CALL CHASIZ(9.,7.)
CALL CHAHOL(5HWFM*.)
CALL MOVTO2(326.,5.)
CALL CHAHOL(5HWFM*.)
CALL CHASIZ(5.,5.)
CALL MOVTO2(150.,17.)
CALL CHAARR(ITX,(LTX+3)/4,4)
CALL CHAANG(90.)
CALL MOVTO2(47.,50.)
CALL CHAARR(ITY,(LTY+3)/4,4)
CALL CHAANG(0.)
C DO 10 I=1,N
C CALL GRAMOV(X(I),Y(I))
C CALL GRALIN(X(I),0.)
10 CONTINUE
C CALL GRASYM(X,Y,N,8,0)
C CALL GRAPOL(X,Y,N)
C RETURN
C END
C *****
C SUBROUTINE PLOTRI(AR,AI,N,T,XVAL,YVAL)
C REAL*8 AR,AI
C DIMENSION AR(N),AI(N),XVAL(1),YVAL(1)
C CALL PICCLE
C CALL SLEEP$(2000)
C DFREQ=1.0/T
C FOLD=N/(2.0*T)
C ND2=N/2
C DO 10 I=1,ND2
C YVAL(I)=SNGL(AI(I))
C XVAL(I)=(I-1)*DFREQ
10 CONTINUE
C CALL MAX(ND2,YVAL,YMAX)
C CALL MIN(ND2,YVAL,YMIN)
C CALL SCALEN(YMAX,YMIN)
C CALL PLOT2(1,0.,FOLD,YMIN,YMAX,ND2,XVAL,YVAL,
* 'FREQUENCY f [hz]',16,'IMAG.-PART',12)
C DO 20 I=1,ND2
C YVAL(I)=SNGL(AR(I))
20 CONTINUE
C CALL MAX(ND2,YVAL,YMAX)
C CALL MIN(ND2,YVAL,YMIN)
C CALL SCALEN(YMAX,YMIN)
C CALL PLOT2(2,0.,FOLD,YMIN,YMAX,ND2,XVAL,YVAL,
* 'FREQUENCY f [hz]',16,'REAL-PART',12)
C CALL MOVTO2(150.,260.)
C CALL CHASIZ(7.,7.)
C CALL CHAHOL(20HFREQUENCY-DOMAIN *.)
C CALL CHAMOD
C RETURN
C END
C *****
C SUBROUTINE PLOT2(ITYPE,XMIN,XMAX,YMIN,YMAX,N,X,Y,ITX,LTX,ITY,LTY)
C THIS SUBROUTINE PLOTS THE REAL AND IMAGINAIRE PART OF THE
C COMPLEX FOURIER TRANSFORM F(OMEGA) AS A FUNCTION OF THE
C FREQUENCY

```

```

C      THE X-AXIS GOES FROM XMIN-XMAX.
C      THE Y-AXIS GOES FROM YMIN-YMAX
C      ITX=TEKST AT X-AXIS
C      LTX=NUMVER OF CHARACTERS FROM ITX
C      ITY=TEKST AT Y-AXIS
C      LTY=NUMBER OF CHARACTERS FROM ITY
C      ITYPE=1: LOWER HALF OF SCREEN
C      ITYPE=2: UPPER HALF OF SCREEN
C      DIMENSION X(N),Y(N),ITX(1),ITY(1)
C      GO TO (100,200),ITYPE
100  CALL AXIPOS(1,80.,35.,265.,1)
      CALL AXIPOS(1,80.,35.,95.,2)
      CALL CHASIZ(5.,5.)
      CALL MOVTO2(150.,17.)
      CALL CHAARR(ITX,(LTX+3)/4,4)
      CALL CHAANG(90.)
      CALL MOVTO2(47.,50.)
      CALL CHAARR(ITY,(LTY+3)/4,4)
      CALL CHAANG(0.)
      GO TO 300
200  CALL AXIPOS(1,80.,158.,265.,1)
      CALL AXIPOS(1,80.,158.,95.,2)
      CALL CHASIZ(5.,5.)
      CALL CHAANG(90.)
      CALL MOVTO2(47.,175.)
      CALL CHAARR(ITY,(LTY+3)/4,4)
      CALL CHAANG(0.)
300  CONTINUE
      CALL AXISCA(3,5,XMIN,XMAX,1)
      CALL AXISCA(3,5,YMIN,YMAX,2)
      CALL CHASIZ(5.,5.)
      CALL GRID(2,1,1)
      IF (ITYPE-1) 400,400,500
400  CALL CHASIZ(7.,7.)
      CALL MOVTO2(50.,5.)
      CALL CHAHOL(39HFast Fourier Transform test Programme*. )
      CALL MOVTO2(40.,0.5)
      CALL LINTO2(360.,0.5)
      CALL LINTO2(360.,270.)
      CALL LINTO2(40.,270.)
      CALL LINTO2(40.,0.5)
      CALL MOVTO2(40.,15.)
      CALL LINTO2(360.,15.)
      CALL MOVTO2(320.,0.5)
      CALL LINTO2(320.,15.)
      CALL MOVTO2(325.,5.)
      CALL CHASIZ(9.,7.)
      CALL CHAHOL(5HWFM*. )
      CALL MOVTO2(326.,5.)
      CALL CHAHOL(5HWFM*. )
500  CALL GRAPOL(X,Y,N)
      RETURN
      END

C
C
C      *****
SUBROUTINE MAGFA(AR,AI,N,T,XVAL,YVAL)
REAL*8 AR,AI
DIMENSION XVAL(1),YVAL(1),AR(N),AI(N)
CALL PICCLE
CALL SLEEP$(2000)
PI=4.0*ATAN(1.0)
DFREQ=1.0/T
FOLD=N/(2.0*T)
ND2=N/2
DO 10 I=1,ND2
R1=SNGL(AR(I))
R2=SNGL(AI(I))
RMAG=R1*R1+R2*R2
RMAG=SQRT(RMAG)
YVAL(I)=RMAG
XVAL(I)=(I-1)*DFREQ
10 CONTINUE
CALL MAX(ND2,YVAL,YMAX)
YMIN=0.0
CALL SCALEN(YMAX,YMIN)
CALL PLOT2(2.0,FOLD,YMIN,YMAX,ND2,XVAL,YVAL,
*      'FREQUENCY f [hz]',16,'MAGNITUDE ',12)

```

```

DO 20 I=1,ND2
R1=SNGL(AR(I))
R2=SNGL(AI(I))
FIPLUS=0.
100 IF (R1-0.) 100,110,120
140 IF (R2-0.) 140,140,150
140 FIPLUS=-PI
GO TO 120
150 FIPLUS=PI
GO TO 120
110 YVAL(I)=SIGN(PI/2.0,R2)
GO TO 130
120 YVAL(I)=ATAN(R2/R1)+FIPLUS
130 CONTINUE
XVAL(I)=(I-1)*DFREQ
20 CONTINUE
CALL PLOT2(1,0.,FOLD,-PI,PI,ND2,XVAL,YVAL,
* 'FREQUENCY f [hz]',16,'PHASE [rad] ',12)
CALL MOVTO2(150.,260.)
CALL CHASIZ(7.,7.)
CALL CHAHOL(20HFREQUENCY-DOMAIN *.)
CALL CHAMOD
RETURN
END

```

C
C
C

C
C
C
C
C
C

SUBROUTINE FFTINV(AR,AI,N,NB,SCALE)
THIS SUBROUTINE CALCULATES THE INVERSE D.F.T OF A SEQUENCE
A(1),A(2),.....A(NB), WHERE NB=2**N, BY THE FFT METHOD.
SEE ALSO : RANDOM VIBRATIONS AND SPECTRAL ANALYSIS,
D.E. NEWLAND, APPENDIX 2.
LONGMAN, LONDON, 1975.

C
C
C

IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
IMPLICIT INTEGER*4 (I-N)
DIMENSION AR(NB),AI(NB)

C
C

DIVIDE ALL ELEMENTS BY NB
AND ACCOUNT FOR SCALE FACTOR.

C

```

DO 1 J=1,NB
AR(J)=AR(J)*SCALE/NB
1 AI(J)=AI(J)*SCALE/NB
REORDER SEQUENCE ACCORDING TO FIG 12.8
NBD2=NB/2
NBM1=NB-1

```

C

```

J=1
DO 4 L=1,NBM1
IF (L.GE.J) GO TO 2
TR=AR(J)
TI=AI(J)
AR(J)=AR(L)
AI(J)=AI(L)
AR(L)=TR
AI(L)=TI

```

C

```

2 K=NBD2
3 IF (K.GE.J) GO TO 4
J=J-K
K=K/2
GO TO 3
4 J=J+K
CALCULATE FFT ACCORDING TO FIG 12.5
PI=4.0DO*DATAN(1.0DO)
DO 6 M=1,N
UR=1.0DO
UI=0.0DO
ME=2**M
K=ME/2
F=PI/K
CO=DCOS(F)
SI=DSIN(F)
WR=CO
WI=SI
DO 6 J=1,K
DO 5 L=J,NB,ME
LPK=L+K
TR=AR(LPK)*UR-AI(LPK)*UI
TI=AI(LPK)*UR+AR(LPK)*UI

```

```

AR(LPK)=AR(L)-TR
AI(LPK)=AI(L)-TI
AR(L)=AR(L)+TR
5 AI(L)=AI(L)+TI
VR=UR*WR-UI*WI
VI=UI*WR+UR*WI
UR=VR
6 UI=VI
RETURN
END

```

C
C
C
C

```

SUBROUTINE FVANT(N,FR,FI,XVAL,YVAL,T,ICOMPL,NPOWER)
INTEGER*4 N,NPOWER
REAL*8 FR,FI,T,FR2,FI2
DIMENSION FR(N),FI(N),XVAL(1),YVAL(1)
DIMENSION FR2(2048),FI2(2048)
30 FORMAT(' BASISFUNKTIES: ',//)
1 : 1: f(t)=Konstante ' ,//
2 : 2: f(t)=Stapfunctie ' ,//
3 : 3: f(t)=Blokfunctie ' ,//
4 : 4: f(t)=Harmonische functie ' ,//
5 : 5: f(t)=Exponentieele functie ' ,//
6 : 6: f(t)=Exponentieele window functie ' ,//
7 : 7: f(t)=HANNING window ' ,//
8 : 8: f(t)=DIRAC functie ' ,//
9 : 9: f(t)=Bandwith limited random noise ' ,//
31 FORMAT(' WELKE FUNKTIE Kiest U : ')
32 FORMAT(' WILT U DE FUNKTIE MET NOG EEN FUNKTIE KOMBINEREN, ',//
1 ' ZO, JA (1), ZO NIET (0): ')
33 FORMAT(' WILT U DE FUNKTIE T.O.V. DE VORIGE FUNKTIE: ',//
1 ' 1: OPTELLEN ',//
2 ' 2: AFTREKKEN ',//
3 ' 3: VERMENIGVULDIGEN ',//
4 ' 4: DELEN ')
34 FORMAT(' REEELE DEEL ',//)
1 ' ***** ',//
35 FORMAT(' IMAGINAIRE DEEL ',//)
1 ' ***** ',//
10 FORMAT(' IS UW UITGANGSFUNKTIE: ',//)
1 ' 1: ZUIVER REEEL ',//
2 ' 2: ZUIVER IMAGINAIR ',//
3 ' 3: ALGEMEEN KOMPLEX ',//

```

C
C
C

```

WRITE(1,10)
READ(1,*) ICOMPL
CALL PICCLE
CALL SLEEP$(2000)
GO TO (110,200,110), ICOMPL
110 WRITE(1,34)
WRITE(1,30)
WRITE(1,31)
READ(1,*) ITYPE
IF (ITYPE-9) 500,600,500
600 CALL NOISE(N,FR,FI,XVAL,YVAL,T,NPOWER)
GO TO 105
500 CALL FUNCTI(N,ITYPE,FR,T)
105 WRITE(1,32)
READ(1,*) MULTIP
IF (MULTIP-1) 190,120,190
120 CALL PICCLE
CALL SLEEP$(2000)
WRITE(1,30)
WRITE(1,31)
READ(1,*) ITYPE
CALL FUNCTI(N,ITYPE,FR2,T)
WRITE(1,33)
READ(1,*) MULTIP
DO 125 I=1,N
GO TO (130,131,132,133),MULTIP
130 FR(I)=FR(I)+FR2(I)
GO TO 125
131 FR(I)=FR(I)-FR2(I)

```



```

TIME=0.ODO
PI=4.ODO*DATAN(1.ODO)
TSTEP=T/N
GO TO (10,20,30,40,50,60,70,80), ITYPE
10 WRITE(1,100)
   WRITE(1,201)
   READ(1,*) A
   DO 19 I=1,N
     F(I)=A
19 CONTINUE
   GO TO 1000
C
20 WRITE(1,200)
   WRITE(1,201)
   READ(1,*) A
   WRITE(1,202)
   READ(1,*) B
   WRITE(1,203)
   READ(1,*) T0
   DO 29 I=1,N
     IF (TIME-T0) 21,22,22
21 F(I)=A
   GO TO 29
22 F(I)=B
29 TIME=TIME+TSTEP
   GO TO 1000
C
30 WRITE(1,300)
   WRITE(1,201)
   READ(1,*) A
   WRITE(1,202)
   READ(1,*) B
   WRITE(1,204)
   READ(1,*) T1
   WRITE(1,205)
   READ(1,*) T2
   DO 39 I=1,N
     IF (TIME-T1) 31,32,32
31 F(I)=A
   GO TO 39
32 IF (TIME-T2) 33,33,34
34 F(I)=A
   GO TO 39
33 F(I)=B
39 TIME=TIME+TSTEP
   GO TO 1000
C
40 WRITE(1,400)
   WRITE(1,201)
   READ(1,*) A
   WRITE(1,207)
   READ(1,*) FREQ
   WRITE(1,206)
   READ(1,*) PHI
   DO 49 I=1,N
     F(I)=A*DCOS(2.ODO*PI*FREQ*TIME+PHI)
49 TIME=TIME+TSTEP
   GO TO 1000
C
50 WRITE(1,500)
   WRITE(1,201)
   READ(1,*) A
   WRITE(1,202)
   READ(1,*) B
   DO 59 I=1,N
     F(I)=A*DEXP(-B*TIME)
59 TIME=TIME+TSTEP
   GO TO 1000
C
60 WRITE(1,600)
   WRITE(1,208)
   READ(1,*) W
   WRITE(1,209)
   READ(1,*) TW
   TWD2=TW/2.ODO
   DO 69 I=1,N
     IF (TIME-TWD2) 61,61,62

```


C
C
C
C

```

SUBROUTINE RUST
10 FORMAT(' [PAUZE]')
20 FORMAT(A1)
CALL MOVTO2(18.,270.)
CALL CHAMOD
WRITE(1,10)
READ(1,20) DUMMY
RETURN
END
    
```

C
C
C
C

```

SUBROUTINE REEIMA(AR, AI, N, T, XVAL, YVAL)
REAL*8 AR, AI
DIMENSION AR(N), AI(N), XVAL(1), YVAL(1)
CALL PICCLE
CALL SLEEP$(2000)
TSTEP=T/N
DO 10 I=1, N
YVAL(I)=SNGL(AI(I))
XVAL(I)=(I-1)*TSTEP
10 CONTINUE
CALL MAX(N, YVAL, YMAX)
CALL MIN(N, YVAL, YMIN)
CALL SCALEN(YMAX, YMIN)
CALL PLOT2(1, 0., T, YMIN, YMAX, N, XVAL, YVAL,
* 'TIME t [s] ', 12, 'IMAG. PART ', 12)
DO 20 I=1, N
YVAL(I)=SNGL(AR(I))
20 CONTINUE
CALL MAX(N, YVAL, YMAX)
CALL MIN(N, YVAL, YMIN)
CALL SCALEN(YMAX, YMIN)
CALL PLOT2(2, 0., T, YMIN, YMAX, N, XVAL, YVAL,
* 'TIME t [s] ', 12, 'REAL PART ', 12)
CALL MOVTO2(150.,260.)
CALL CHASIZ(7.,7.)
CALL CHAHOL(16HTIME-DOMAIN *.)
CALL CHAMOD
RETURN
END
    
```

C
C
C
C

```

SUBROUTINE SCALEN(XMAX, XMIN)
DELTX=XMAX-XMIN
RELMAX=(1.0E-2)*ABS(XMAX)
IF (DELTX-RELMAX) 10, 10, 20
10 XMAX=XMAX+0.1
XMIN=XMIN-0.1
20 CONTINUE
RETURN
END
    
```

C
C
C
C
C
C
C

```

SUBROUTINE NYQUIS(AR, AI, N, XVAL, YVAL)
REAL*8 AR, AI
DIMENSION AR(N), AI(N), XVAL(1), YVAL(1)
ND2=N/2
DO 10 I=1, ND2
XVAL(I)=SNGL(AR(I))
YVAL(I)=SNGL(AI(I))
10 CONTINUE
CALL MAX(ND2, XVAL, XMAX)
CALL MIN(ND2, XVAL, XMIN)
CALL MAX(ND2, YVAL, YMAX)
CALL MIN(ND2, YVAL, YMIN)
    
```

```

YMAX=1.2*AMAX1(ABS(YMAX),ABS(YMIN))
XMAX=1.2*AMAX1(ABS(XMAX),ABS(XMIN))
XMIN=-XMAX
YMIN=-YMAX
CALL SCALEN(XMAX,XMIN)
CALL SCALEN(YMAX,YMIN)
CALL PLNYQU(XMIN,XMAX,YMIN,YMAX,ND2,XVAL,YVAL,
*          REAL-PART',24)
*          IMAGINARY-PART',24)
CALL MOVTO2(150.,220.)
CALL CHASIZ(7.,7.)
CALL CHAHOL(20HFREQUENCY-DOMAIN *.)
CALL CHAMOD
RETURN
END

```

CCCCC

```

REAL FUNCTION GO5DDF(A, B)
REAL A, B
REAL STORE1
REAL HALF, ONE, T, U, V, W
INTEGER N
REAL D(41)
COMMON /RSEED/ISEED
DATA D(1), D(2), D(3), D(4), D(5), D(6), D(7), D(8), D(9),
* D(10), D(11), D(12), D(13), D(14) /0.0EO,0.674489750196082EO,
* 1.150349380376008EO,1.534120544352546EO,1.862731867421652EO,
* 2.153874694061456EO,2.417559016236505EO,2.660067468617460EO,
* 2.885634912426757EO,3.097269078198785EO,3.297193345691964EO,
* 3.487104104114431EO,3.668329285121323EO,3.841930685501911EO/
DATA D(15), D(16), D(17), D(18), D(19), D(20), D(21), D(22),
* D(23), D(24), D(25), D(26), D(27) /4.008772594168585EO,
* 4.169569323349106EO,4.324919040826046EO,4.475328424654204EO,
* 4.621231001499247EO,4.763001034267814EO,4.900964207963193EO,
* 5.035405969463927EO,5.166578119728753EO,5.294704084854598EO,
* 5.419983174916868EO,5.542594057802940EO,5.662697617459439EO/
DATA D(28), D(29), D(30), D(31), D(32), D(33), D(34), D(35),
* D(36), D(37), D(38), D(39), D(40) /5.780439324478935EO,
* 5.895951216739571EO,6.009353565530745EO,6.120756285971941EO,
* 6.230260137989044EO,6.337957754553790EO,6.443934526538564EO,
* 6.548269367831731EO,6.651035379893011EO,6.752300431407015EO,
* 6.852127665896068EO,6.950575947916750EO,7.047700256664409EO/
DATA D(41) /7.143552034352190EO/
U=RAND$(ISEED)
ONE=1.0EO
HALF=0.5EO
DO 20 N=1,39
  IF (U.GT.HALF) GO TO 40
  U = U + U
20 CONTINUE
N = 40
40 T = D(N)
U = RAND$(ISEED)
60 W = (D(N+1)-T)*U
V = W*(W*HALF+T)
80 U = RAND$(ISEED)
IF (V.LE.U) GO TO 100
V=RAND$(ISEED)
IF (U.GT.V) GO TO 80
U = (V-U)/(ONE-U)
GO TO 60
100 U = (U-V)/(ONE-V)
IF (U.GT.HALF) GO TO 120
STORE1 = U + U
GO5DDF = A + B*(W+T)
RETURN
120 STORE1 = U + U - ONE
GO5DDF = A - B*(W+T)
RETURN
END

```

CCCC

```

C
SUBROUTINE NOISE(N,FR,FI,XVAL,YVAL,T,NPOWER)
INTEGER*4 N,NPOWER
REAL*8 FR,FI,T,FTOT
DIMENSION FR(N),FI(N),XVAL(1),YVAL(1)

C
C
38 FORMAT(' MAX. FREQUENCY=',F15.4,'Hz',/)
39 FORMAT(' FUNCTIE f(t)=Bandwith limited random noise',/)
40 FORMAT(' CENTER FREQUENCY IN Hz=' )
41 FORMAT(' BANDWIDTH IN Hz=' )
42 FORMAT(' POWER SPECTRAL DENSITY=' )

C
C
FTOT=N/T
FOLD=SNGL(FTOT)/2.0
WRITE(1,39)
WRITE(1,38) FOLD
WRITE(1,40)
READ(1,*) FO
WRITE(1,41)
READ(1,*) FB
WRITE(1,42)
READ(1,*) PSD
C
AMPLIT=PSD/(2.0*FB)
AMPLIT=SQRT(PSD)*SNGL(T)/2.0
FMIN=FO-FB/2.0
FMAX=FO+FB/2.0
SP=RND(1)
FSTEP=1.0/SNGL(T)
FSTART=FSTEP
ND2=N/2
ND2P1=ND2+1
DO 690 I=2,ND2P1
IF (FSTART-FMIN) 710,720,720
720 IF (FSTART-FMAX) 730,730,710
730 PHASE=RND(0)*3.1415927*2.0
FMOD=AMPLIT*(0.80+0.4*RND(0))
FR(I)=DBLE(COS(PHASE)*FMOD)
FI(I)=DBLE(SIN(PHASE)*FMOD)
GO TO 700
710 FR(I)=0.0D0
FI(I)=0.0D0
700 FR(N-I+2)=FR(I)
FI(N-I+2)=-FI(I)
690 FSTART=FSTART+FSTEP
C
NS=INTS(N)
TS=SNGL(T)
C
CALL PLOTRI(FR,FI,NS,TS,XVAL,YVAL)
CALL RUST
CALL FFTINV(FR,FI,NPOWER,N,FTOT)
C
CALL REEIMA(FR,FI,NS,TS,XVAL,YVAL)
DO 1000 I=1,N
FI(I)=0.0D0
1000 CONTINUE
RETURN
END

C
C
*****
C
SUBROUTINE PLYNQU(XMIN,XMAX,YMIN,YMAX,N,X,Y,ITX,LTX,ITY,LTY)
C
THIS SUBROUTINE PLOTS THE PAIRS [X(I),Y(I)], I=1,2,...,N.
C
THE AXES ARE DETERMINED BY THE MAX. VALUES XMAX,YMAX, AND
C
THE MIN VALUES XMIN,YMIN.
C
ITX=TEKST AT X-AXIS
C
LTX=NUMBER OF CHARACTERS FROM ITX
C
ITY=TEKST AT Y-AXIS
C
LTY=NUMBER OF CHARACTERS FROM ITY
C
DIMENSION X(N),Y(N),ITX(1),ITY(1)
CALL PICCLE
CALL SLEEP$(2000)
CALL AXIPOS(1,80.,35.,265.,1)
CALL AXIPOS(1,80.,35.,160.,2)
CALL AXISCA(3,5,XMIN,XMAX,1)
CALL AXISCA(3,5,YMIN,YMAX,2)
CALL CHASIZ(5.,5.)
C
CALL AXIDRA(2,1,1)
C
CALL AXIDRA(-2,-1,2)

```

```
CALL GRID(2,1,1)
CALL CHASIZ(7.,7.)
CALL MOVTO2(50.,5.)
CALL CHAHOL(39HFast Fourier Transform Test Programme*. )
CALL MOVTO2(40.,0.5)
CALL LINTO2(360.,0.5)
CALL LINTO2(360.,270.)
CALL LINTO2(40.,270.)
CALL LINTO2(40.,0.5)
CALL MOVTO2(40.,15.)
CALL LINTO2(360.,15.)
CALL MOVTO2(320.,0.5)
CALL LINTO2(320.,15.)
CALL MOVTO2(325.,5.)
CALL CHASIZ(9.,7.)
CALL CHAHOL(5HWFM*. )
CALL MOVTO2(326.,5.)
CALL CHAHOL(5HWFM*. )
CALL CHASIZ(5.,5.)
CALL MOVTO2(150.,17.)
CALL CHAARR(ITX,(LTX+3)/4,4)
CALL CHAANG(90.)
CALL MOVTO2(47.,50.)
CALL CHAARR(ITY,(LTY+3)/4,4)
CALL CHAANG(0.)
C
C
C
C
C
C
10 DO 10 I=1,N
CALL GRAMOV(X(I),Y(I))
CALL GRALIN(X(I),0.)
10 CONTINUE
CALL CHASIZ(2.,2.)
CALL GRASYM(X,Y,N,7,0)
CALL GRAPOL(X,Y,N)
RETURN
END
```